

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

91/685/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 11. december 1991 om ændring af direktiv 80/217/EØF om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest 1

91/686/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 11. december 1991 om ændring af direktiv 80/1095/EØF og beslutning 80/1096/EØF for så vidt angår en række foranstaltninger med hensyn til klassisk svinepest 15

91/687/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 11. december 1991 om ændring af direktiv 64/432/EØF, 72/461/EØF og 80/215/EØF for så vidt angår en række foranstaltninger med hensyn til klassisk svinepest 16

91/688/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 11. december 1991 om ændring af direktiv 72/462/EØF om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande 18

91/689/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 12. december 1991 om farligt affald 20

(Fortsættelse på omslagets næste side)

Indhold (fortsat)

91/690/EØF:

- ★ Rådets beslutning af 12. december 1991 om indgåelse af ændringen til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, vedtaget i London i juni 1990 af parterne i protokollen 28
- Ændring til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget (Oversættelse — EØF) 30

91/691/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 12. december 1991 om et program med henblik på etablering af et indre marked for informationstjenester 41

91/692/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver 48

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 11. december 1991

om ændring af direktiv 80/217/EØF om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest

(91/685/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der blev ved direktiv 80/217/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 87/486/EØF ⁽⁵⁾, indført fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest;

i løbet af det tidsrum, som direktiv 80/217/EØF dækker, er sygdommen takket være de foranstaltninger, der er truffet for at bekæmpe den, blevet udryddet i de fleste medlemsstater; der har dog vist sig at være alvorlige vanskeligheder forbundet med at udrydde sygdommen i områder med høj belægning af svin og i områder med vildsvin;

i lyset af sygdomsudviklingen og de bedre diagnosticeringsmetoder samt med henblik på gennemførelsen af det indre marked den 1. januar 1993 er det nødvendigt at ændre de foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest, der allerede er truffet på EF-plan;

disse ændringer vedrører rengøring og desinficering af angrebne bedrifter, sygdom hos vildtlevende svin, benyttelse af krisegrupper, kontrol med flytninger i jagttagelsesdistrikter og overvågningsområder, nødvaccination og diagnosticeringsmetoder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 80/217/EØF ændres således:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) svin: alle dyr af familien suidae
- b) avlssvin: svin, der er beregnet til eller anvendes til reproduktion med henblik på artens formering
- c) fedesvin: svin, der opfedes med henblik på slagtning til kødproduktion ved slutningen af opfædningsperioden

⁽¹⁾ EFT nr. C 226 af 31. 8. 1991, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 326 af 16. 12. 1991.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 28. november 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 21.

- d) slagtesvin: svin, der er beregnet til slagting uden unødigt ophold på et slagteri
- e) vildtlevende svin: svin, der ikke holdes eller opdrættes på en bedrift
- f) bedrift: bedrift i henhold til artikel 2 i direktiv 90/425/EØF, (*) senest ændret ved direktiv 91/174/EØF (**)
- g) svinepestmistænkte svin: svin, der har kliniske symptomer eller post mortem-læsioner eller udvikler reaktioner på laboratorieprøver foretaget ifølge artikel 11, som tyder på eventuel tilstedeværelse af klassisk svinepest
- h) svinepestangrebne svin:
 - svin, hos hvilke kliniske symptomer eller post mortem-læsioner officielt har bekræftet klassisk svinepest
 - svin, hos hvilke tilstedeværelsen af denne sygdom er blevet officielt bekræftet ved en laboratorieundersøgelse foretaget ifølge artikel 11
- i) ejer/bruger: juridiske eller fysisk person, der ejer svinene eller har til opgave at holde disse dyr mod eller uden vederlag
- j) kompetent myndighed: kompetent myndighed i henhold til artikel 2, nr. 6), i direktiv 90/425/EØF
- k) embedsdyrlæge: dyrlæge, udpeget af den kompetente myndighed
- l) destruktion: behandling af højrisikomateriale ifølge direktiv 90/667/EØF (***)
- m) køkkenaffald: affald fra køkkener, restauranter og eventuelt industrier, der anvender kød.«

(*) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.

(**) EFT nr. L 85 af 5. 4. 1991, s. 37.

(***) EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51.

2) I Artikel 5:

- a) indsættes efter syvende led i stk. 1:

»Der skal ved genindsættelse af en svinebesætning tages hensyn til, hvilken slags opdræt der anvendes i den pågældende bedrift, og en af nedennævnte fremgangsmåder skal følges:

- 1) Når det drejer sig om bedrifter under åben himmel, skal genindsættelsen af en svinebesætning indledes med indsættelse af kontrolsvin,

der er blevet kontrolleret for tilstedeværelse af antistoffer mod klassisk svinepestvirus med negativt resultat. Kontrolsvinene anbringes efter de kompetente myndigheders krav rundt om på den angrebne bedrift og kontrolleres igen 21 og 42 dage efter indsættelsen på bedriften for tilstedeværelse af antistoffer.

Hvis ingen af svinene har udviklet antistoffer mod klassisk svinepest, kan der, så snart resultaterne af den anden prøve foreligger, genindsættes en hel besætning.

- 2) For alle andre opdrætsformer skal genindsættelsen af en svinebesætning ske som anført i nr. 1) eller i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- genindsættelse af smågrise er baseret på en helt ny bestand under forudsætning af:
 - at alle svinene ankommer inden for en periode på otte dage og stammer fra bedrifter uden for iagttagelsesdistriktet
 - at intet svin må flyttes fra bedriften i en periode på 60 dage, efter at de sidste svin er ankommet
 - at den ny besætning skal underkastes en serologisk undersøgelse i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I og IV; undersøgelsen må tidligst foretages 30 dage efter at de sidste svin er ankommet.«

- b) affattes stk. 2 således:

- »2. Den kompetente myndighed kan anvende foranstaltningerne i stk. 1 på andre bedrifter, hvor svin kan være blevet angrebet som følge af bedrifternes beliggenhed og direkte eller indirekte kontakt mellem sådanne bedrifter og den angrebne bedrift.«

- 3) Som artikel 6a indsættes:

»Artikel 6a

1. Så snart den kompetente myndighed i en medlemsstat har fået oplysning om, at vildtlevende svin er mistænkt for at være angrebet, træffer den alle relevante foranstaltninger til at bekræfte sygdommens tilstedeværelse ved at underrette svineejerne/ -brugere og jægerne og ved bl. a. gennem laboratorieprøver at undersøge alle vildtlevende svin, der er nedskudt eller fundet døde.

2. Når infektion hos vildtlevende svin er blevet bekræftet, sætter medlemsstatens kompetente myndig-

hed straks bedrifterne i det nærmere bestemte angrebne område under officielt tilsyn og påbyder især:

- a) at der bliver foretaget en officiel tælling af alle kategorier af svin på samtlige bedrifter; tællingen skal ajourføres af ejeren/brugeren; tællingsoplysningerne skal fremlægges på forlangende og kan kontrolleres ved hvert besøg.

Med hensyn til udendørs svinehold vil den første tælling imidlertid kunne foretages på grundlag af et skøn

- b) at alle svin på bedriften holdes i deres stalde eller på et andet sted, hvor de kan isoleres fra vildtlevende svin; vildtlevende svin må ikke have adgang til materiale, der siden kan komme i kontakt med bedriftens svin
- c) at svin ikke må føres ind på eller bort fra bedrifterne, medmindre der foreligger tilladelse fra den kompetente myndighed
- d) at der anvendes passende desinfektionsmidler ved svinestaldens og selve bedriftens ind- og udgange
- e) at alle døde eller syge svin på bedriften med tegn på klassisk svinepest bliver undersøgt for klassisk svinepest
- f) at ingen dele af vildtlevende svin (nedskudt eller fundet døde) kommer ind på en bedrift.

3. Uanset foranstaltningerne i stk. 2 forelægger medlemsstaterne snarest muligt en skriftlig plan for Kommissionen over de foranstaltninger, der træffes for at udrydde sygdommen i et nærmere bestemt angrebne område, og de foranstaltninger, der anvendes på de bedrifter, der ligger i dette område.

Kommissionen gennemgår planen for at afgøre, om den gør det muligt at nå det ønskede mål, og godkender den med eventuelle ændringer efter fremgangsmåden i artikel 16.

Planen kan senere ændres eller suppleres efter samme fremgangsmåde for at tage hensyn til udviklingen.

4. Når foranstaltningerne i den i stk. 3 nævnte plan er blevet godkendt, skal disse træde i stedet for de indledende foranstaltninger, der omhandles i stk. 2, på en dato, som fastsættes ved godkendelsen.

5. Den i stk. 3 omhandlede plan skal indeholde oplysninger om:

- a) et nærmere bestemt angrebne område på medlemsstatens område som omhandlet i stk. 2; ved afgrænsningen af det angrebne område tager den kompetente myndighed følgende i betragtning:
 - i) sygdommens geografiske udbredelse
 - ii) populationen af vildtlevende svin i området
 - iii) om der findes naturlige eller menneskeskabte grænser af betydning for vildtlevende svins bevægelser
- b) det omtrentlige antal grupper af vildtlevende svin og deres størrelse i det nærmere bestemte område
- c) det særlige arbejde, der er gjort for at bestemme angrebets omfang i populationen af vildtlevende svin, ved undersøgelse af vildtlevende svin, som er nedskudt af jægere eller fundet døde, og ved laboratorieprøver
- d) etablering af et nært samarbejde mellem biologer, jægere, jagtorganisationer, vildtforvaltninger og veterinærtjenester (dyresundhed og folkesundhed)
- e) reduktion af populationen af vildtlevende svin og udstedelse af jagttegn samt om de krav, som jægerne skal opfylde med henblik på at undgå udbredelse af sygdommen; den periode, som det besluttet at benytte til reduktion af populationen, skal bestå af en indledende udryddelsesperiode efterfulgt af en overvågningsperiode
- f) hvorledes vildtlevende svin, som er nedskudt eller fundet døde, bortskaffes; i den indledende periode (udryddelse) sker bortskaffelse ved destruktion under den kompetente myndigheds tilsyn og i den efterfølgende periode (overvågning) på de betingelser, der er fastlagt af den kompetente myndighed
- g) den epizootologiske undersøgelse, der udføres på alle vildtlevende svin, der er nedskudt eller fundet døde; i forbindelse med denne undersøgelse skal der udfyldes et spørgeskema med oplysninger om:
 - det geografiske område, hvor dyret er fundet nedskudt eller dødt
 - dato for fundet
 - hvem der har fundet eller skudt dyret
 - svinets køn og alder
 - symptomer inden nedskydningen, hvis dyret er skudt
 - kroppens tilstand, hvis dyret er fundet dødt
 - laboratorieresultater
- h) de sygdomsforebyggende foranstaltninger, der gælder for bedrifter, som ligger i det nærmere bestemte angrebne område, herunder transport og flytning af dyr indenfor og til og fra området

- i) de kriterier, der skal gælde for ophævelse af de foranstaltninger, der er truffet til udryddelse af sygdommen i det bestemte område, og de foranstaltninger, der er anvendt på bedrifterne i området.»

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 7a

Der nedsættes en krisegruppe, som skal samordne alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre udryddelse af klassisk svinepest hurtigst muligt, og som skal foretage den epizootiologiske undersøgelse.

De almindelige regler for nationale krisegrupper og en EF-krisegruppe vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen.»

5) Artikel 8, stk. 2, andet punktum, affattes således:

»Hvis der gives tilladelse til at føre svin bort til slagtning, skal den berørte kompetente myndighed drage omsorg for, at vilkårene for flytning og slagtning af svin er i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, litra f), nr. i), og at kødet fra sådanne svin opfylder kravene i artikel 9, stk. 4, litra g).«

6) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

1. Så snart diagnosen klassisk svinepest er blevet officielt bekræftet hos svin på en bedrift, etablerer de kompetente myndigheder et iagttagelsesdistrikt med en minimumsradius på 3 km omkring den angrebne bedrift, som samtidig indgår i et overvågningsområde med en minimumsradius på 10 km.

2. Ved etableringen af distrikterne/områderne skal den kompetente myndighed tage hensyn til:

- a) resultaterne af de epizootiologiske undersøgelser, der er foretaget i henhold til artikel 7
- b) foreliggende serologisk bevismateriale
- c) de geografiske forhold, særlig naturlige grænser
- d) andre bedrifters beliggenhed og nærhed
- e) handelsmønstret for fede- og slagtesvin samt adgang til slagterier
- f) bekæmpelsesfaciliteter og de anvendte bekæmpelsesforanstaltningers art, navnlig om dyrene slås ned på den angrebne bedrift.

3. Hvis distriktet/området omfatter dele af flere medlemsstaters område, samarbejder de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder om etablering af distriktet/området.

4. Følgende foranstaltninger anvendes i iagttagelsesdistriktet:

- a) der foretages snarest muligt en tælling af alle bedrifter; når distriktet er etableret, besøges bedriften af en embedsdyrlæge inden syv dage.

- b) flytning og transport af svin ad offentlig eller privat vej, bortset fra bedrifternes interne forbindelsesveje, forbydes; forbuddet omfatter ikke svin i transit ad landevej eller pr. jernbane uden aflæsning eller ophold; der kan imidlertid undtages fra ovennævnte bestemmelser efter fremgangsmåden i artikel 16 for slagtesvin, der hidrører fra en bedrift uden for iagttagelsesdistriktet, og som føres til et slagteri beliggende i nævnte distrikt

- c) lastvogne og andre køretøjer og materiel i forbindelse med transport af svin eller andre husdyr og eventuelt forurenede materiale (f. eks. foder, gødning og gylle), som benyttes inden for distriktet, må ikke føres bort fra:

- i) en bedrift, der ligger i distriktet
- ii) distriktet
- iii) et slagteri

uden at være rengjort og desinficeret ifølge de procedurer, den kompetente myndighed har fastsat; procedurerne indebærer, at lastvogne eller køretøjer, der har været benyttet til transport af svin, ikke må forlade distriktet uden først at have været inspiceret af den kompetente myndighed

- d) ingen andre dyrearter må føres ind på eller bort fra en bedrift uden den kompetente myndigheds tilladelse

- e) alle døde eller syge svin på en bedrift skal anmeldes til den kompetente myndighed, som foretager eventuelle nødvendige undersøgelser for at konstatere, om der forekommer klassisk svinepest

- f) svin må ikke flyttes fra den bedrift, hvor de holdes, før 21 dage efter afslutning af den indledende rengøring og desinficering af den angrebne bedrift som fastsat i artikel 10; efter 21 dage kan der gives tilladelse til flytning af dyr fra den pågældende bedrift:

- i) direkte til et slagteri, der er udpeget af den kompetente myndighed, og som helst skal ligge inden for iagttagelsesdistriktet eller overvågningsområdet, på følgende betingelser:

- alle svin på bedriften er blevet kontrolleret
- der er foretaget en klinisk undersøgelse af de svin, der skal føres til slagtning, herunder måling af kropstemperaturen hos en del af svinene

- alle svin er mærket med et øremærke
- svinene bliver transporteret i køretøjer, der er forseglet af den kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed, som er ansvarlig for slagteriet, skal underrettes om, at der vil blive sendt svin til det.

Ved ankomsten til slagteriet skal sådanne svin holdes og slagtes adskilt fra andre svin. Det transportmiddel og materiel, der har været benyttet til svinetransport, skal straks rengøres og desinficeres.

Ved det levende syn og kødkontrollen på det udpegede slagteri tager den kompetente myndighed eventuelle symptomer på tilstedeværelse af klassisk svinepestvirus i betragtning

- ii) under særlige omstændigheder direkte til et andet sted i iagttagelsesdistriktet på følgende betingelser:

- alle svin på bedriften er blevet undersøgt
- der er foretaget en klinisk undersøgelse af de svin, der skal flyttes, herunder måling af kropstemperaturen hos en del af svinene
- alle svin er mærket med et øremærke

- g) fersk kød af svin som omhandlet i stk. 4, litra f), skal mærkes som anført i bilaget til Rådets direktiv 72/461/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet (*) og derefter behandles ifølge artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 80/215/EØF af 22. januar 1980 om veterinærmæssige problemer i forbindelse med samhandelen med kødprodukter inden for Fællesskabet (**); dette skal foregå på en virksomhed, der er udpeget af den kompetente myndighed.

Kødet sendes til ovennævnte virksomhed på den betingelse, at forsendelsen er forseglet inden afsendelsen og under hele transporten.

Imidlertid kan der på anmodning fra en medlemsstat med passende dokumentation og efter fremgangsmåden i artikel 16 vælges specifikke løsninger, navnlig for så vidt angår mærkning af kødet og dets senere anvendelse samt bestemmelsesstedet for de produkter, der fremkommer efter behandlingen.

(*) EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 24. Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/662/EØF (EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13).

(**) EFT nr. L 47 af 21. 1. 1980, s. 4. Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/662/EØF.

5. Foranstaltningerne i iagttagelsesdistriktet oprettholdes mindst indtil:

- a) alle foranstaltningerne i artikel 10 er gennemført
- b) svinene på samtlige bedrifter har været underkastet:
 - i) en klinisk undersøgelse og er fundet fri for sygdomssymptomer, der tyder på klassisk svinepest
 - ii) en serologisk undersøgelse i henhold til bilag I og IV, uden at der er påvist antistoffer mod klassisk svinepestvirus.

De i nr. i) og ii) omhandlede undersøgelser må først finde sted 30 dage efter afslutning af den indledende rengøring og desinficering på den angrebne bedrift.

6. Følgende foranstaltninger anvendes i overvågningsområder:

- a) der foretages en tælling af alle svinebedrifter
- b) flytning og transport af svin ad offentlig eller privat vej, bortset fra bedrifternes interne forbindelsesveje, forbydes, medmindre den kompetente myndighed specielt tillader det; forbuddet omfatter ikke svin i transit ad landevej eller pr. jernbane uden aflæsning eller ophold
- c) lastvogne og andre køretøjer og materiel i forbindelse med transport af svin eller andre husdyr og eventuelt forurenede materiale (f.eks. foder, gødning og gylle), som benyttes inden for overvågningsområdet, må ikke føres bort fra dette uden at være rengjort og desinficeret ifølge den kompetente myndigheds krav
- d) ingen andre dyrearter må føres ind på eller bort fra en bedrift i de første syv dage efter overvågningsområdets etablering uden den kompetente myndigheds tilladelse
- e) alle døde svin på en bedrift skal anmeldes til de kompetente myndigheder, som foretager eventuelle nødvendige undersøgelser for at konstatere, om der forekommer klassisk svinepest
- f) svin må ikke flyttes fra den bedrift, hvor de holdes, før syv dage efter afslutning af den indledende rengøring og desinficering af den angrebne bedrift, som fastsat i artikel 10; efter syv dage kan der gives tilladelse til flytning af svin fra den pågældende bedrift:
 - i) direkte til et slagteri, der er udpeget af den kompetente myndighed, og som helst skal ligge inden for iagttagelsesdistriktet eller overvågningsområdet, på betingelse af, at:
 - alle svin på bedriften er blevet kontrolleret
 - der er foretaget en klinisk undersøgelse af de svin, der skal føres til slagting, herunder måling af kropstemperaturen hos en del af svinene

- alle svin er mærket med et øremærke
- svinne bliver transporteret i køretøjer, der er forseglet af den kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed, som er ansvarlig for slagteriet, skal underrettes om, at der vil blive sendt svin til det.

Ved ankomsten til slagteriet skal sådanne svin holdes og slagtes adskilt fra andre svin.

Ved det levende syn og kødkontrollen på det udpegede slagteri tager den kompetente myndighed eventuelle symptomer på tilstedeværelse af klassisk svinepestvirus i betragtning

ii) under særlige omstændigheder direkte til et andet sted i overvågningsområdet på følgende betingelser:

- alle svin på bedriften er blevet kontrolleret
- der er foretaget en klinisk undersøgelse af de svin, der skal flyttes, herunder måling af kropstemperaturen hos en del af svinene
- alle svin er mærket med et øremærke.

Lastvogne og andre køretøjer og materiel, der har været benyttet til transport af disse svin, skal rengøres og desinficeres efter hver transport.

- g) fersk kød af svin som omhandlet i stk. 6, litra f), skal mærkes som anført i bilaget til direktiv 72/461/EØF, og derefter behandles ifølge artikel 4, stk. 1, i direktiv 80/215/EØF; dette skal foregå på en virksomhed, der er udpeget af den kompetente myndighed.

Kødet sendes til ovennævnte virksomhed på den betingelse, at forsendelsen er forseglet inden afsendelsen og under hele transporten.

Imidlertid kan der på anmodning fra en medlemsstat med passende dokumentation og efter fremgangsmåden i artikel 16 vælges specifikke løsninger, navnlig for så vidt angår mærkning af kødet og dets senere anvendelse samt bestemmelsesstedet for de produkter, der fremkommer efter behandlingen.

7. Foranstaltningerne i overvågningsområdet oprettholdes mindst indtil:

- a) alle foranstaltningerne i artikel 10 er gennemført

- b) svinene på samtlige bedrifter har været underkastet en klinisk undersøgelse og er fundet fri for sygdomssymptomer, der tyder på klassisk svinepest
- c) en serologisk undersøgelse er gennemført ved stikprøver på et repræsentativt udsnit af bedrifterne, som nærmere fastlagt efter fremgangsmåden i artikel 16, uden at der er påvist antistoffer mod klassisk svinepestvirus.

De under litra b) og c) omhandlede undersøgelser må først finde sted 15 dage efter afslutning af den indledende rengøring og desinficering på den angrebne bedrift.

8. Uanset stk. 4, litra f), og stk. 6, litra f), kan den kompetente myndighed give tilladelse til, at svin flyttes fra bedriften for at blive transporteret til en destruktionsanstalt eller til et sted, hvor svinene aflives for derefter at blive brændt eller nedgravet. Der tages stikprøver af sådanne dyr for konstatering af tilstedeværelse af klassisk svinepestvirus, og kriterierne for indsamling af blodprøver som omhandlet i bilag IV gælder ved stikprøvetagningen.

For at undgå risiko for spredning af virus i forbindelse med transporten skal der træffes alle nødvendige forholdsregler, såsom rengøring og desinficering af lastvognen efter transporten.

9. Hvis de i stk. 4, litra f), og stk. 6, litra f), omhandlede forbud opretholdes mere end 30 dage på grund af forekomst af yderligere sygdomstilfælde, og der derved opstår problemer med at holde svinene, kan den kompetente myndighed efter begrundet anmodning fra ejeren tillade flytning af svin fra en bedrift inden for henholdsvis iagttagelsesdistriktet eller overvågningsområdet, når:

- a) embedsdyrlægen har kontrolleret de faktiske forhold
- b) der er foretaget kontrol af samtlige svin på bedriften
- c) der er foretaget en klinisk undersøgelse af de svin, der skal flyttes, herunder måling af kropstemperaturen hos en del af svinene
- d) alle svin er mærket med et øremærke
- e) bestemmelsesbedriften ligger i iagttagelsesdistriktet eller i overvågningsområdet.

For at undgå risiko for spredning af virus i forbindelse med transporten skal der træffes alle nødvendige forholdsregler, såsom rengøring og desinficering af lastvognen efter transporten.

10. Den kompetente myndighed træffer alle nødvendige forholdsregler, herunder opsætning af iøjnefaldende skilte og advarsler og benyttelse af medierne såsom presse eller fjernsyn for at sikre, at alle i

iagttagelsesdistriktet og overvågningsområdet er fuldt ud opmærksomme på de gældende restriktioner, og myndigheden træffer de nødvendige forholdsregler til håndhævelse af foranstaltningerne.

7) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Medlemsstaterne drager omsorg for:

- a) at de anvendte desinfektionsmidler og koncentrationen heraf er officielt godkendt af den kompetente myndighed
- b) at rengøring og desinficering foretages under officielt tilsyn i henhold til:
 - i) de instrukser, embedsdyrlægen giver
 - ii) proceduren for rengøring og desinficering af en angrebet bedrift som fastlagt i bilag V.»

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Hvis det bekræftes, at der forekommer klassisk svinepest på et slagteri, drager den kompetente myndighed omsorg for:

- a) at alle svin på slagteriet omgående bliver slagtet
- b) at slagtekroppe og affald fra angrebne eller forurenede svin bliver destrueret under officielt tilsyn på en sådan måde, at der ikke opstår risiko for spredning af klassisk svinepestvirus
- c) at bygninger og materiel, herunder transportmidler, bliver rengjort og desinficeret under embedsdyrlægens tilsyn ifølge de instrukser, den kompetente myndighed har givet
- d) at der bliver foretaget en epizootiologisk undersøgelse i henhold til artikel 7
- e) at der ikke modtages svin til slagtning før mindst 24 timer efter afslutning af rengøring og desinficering ifølge litra c).«

9) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

1. Medlemsstaterne drager omsorg for:

- a) at brug af klassisk svinepestvaccine er forbudt
- b) at håndtering af klassisk svinepestvirus med henblik på forskning, diagnosticering og/eller vaccinfremstilling kun sker på godkendte virksomheder og laboratorier

- c) at opbevaring, levering, distribuering og salg af klassisk svinepestvaccine på Fællesskabets område sker under officiel kontrol.

2. Uanset stk. 1 om brug af klassisk svinepestvirus kan der, hvis forekomsten af klassisk svinepest er blevet bekræftet, og der er risiko for, at sygdommen spredt sig faretruende, gennemføres nødvaccination. I så fald skal den berørte medlemsstat tilsende Kommissionen en nødvaccinationsplan, der skal indeholde oplysninger om:

- a) den sygdomssituation, der har givet anledning til begæringen om nødvaccination
- b) udstrækningen af det geografiske område, hvor nødvaccination skal finde sted
- c) de svine kategorier og det omtrentlige antal svin, der skal vaccineres
- d) den vaccine, der skal benyttes
- e) vaccinationskampagnens længde
- f) identifikation og registrering af de vaccinerede dyr
- g) bestemmelser om flytning af svin og produkter heraf
- h) andre forhold i forbindelse med nødsituationen.

Kommissionen gennemgår straks planen i samarbejde med vedkommende medlemsstat. Efter fremgangsmåden i artikel 16 kan nødvaccinationsplanen godkendes, eller Kommissionen kan anmode om ændringer eller tillæg, før der gives godkendelse navnlig med hensyn til mærkning.

3. I tilfælde af nødvaccination drager den medlemsstat, som foretager nødvaccination, omsorg for:

- at ingen levende svin føres ud af vaccinationsområdet undtagen til øjeblikkelig slagtning på et slagteri, der er udpeget af den kompetente myndighed, og som ligger i vaccinationsområdet eller nær ved dette
- at alt fersk kød af svin, som er vaccineret under nødvaccinationen, er forsynet med det stempel, der er fastsat i artikel 5a i direktiv 72/461/EØF, og opbevares og transporteres adskilt fra kød, der ikke bærer dette stempel.

4. Stk. 3 gælder i nødvaccinationsperioden og i mindst seks måneder efter afslutning af vaccinationerne i det berørte område.

Efter fremgangsmåden i artikel 16 og inden afslutningen af perioden på seks måneder skal der træffes foranstaltninger til at forbyde:

- a) at seropositive svin flyttes fra den bedrift, hvor de holdes, undtagen med henblik på nødslagtning

- b) at smågrise fra seropositive søer flyttes fra oprindelsesbedriften undtagen for at blive transporteret:
- til et slagteri til øjeblikkelig slagtning
 - til en af den kompetente myndighed udpeget bedrift, hvorfra de skal transporteres direkte til slagteriet
 - til en bedrift efter at have vist et negativt resultat i en serologisk undersøgelse med hensyn til tilstedeværelse af antistoffer mod klassisk svinepestvirus.

5. Kommissionen vedtager om nødvendigt regler om produktion, pakning, distribution og lagerforhold for vacciner mod klassisk svinepest i Fællesskabet.«

10) Artikel 14a affattes således:

»Artikel 14a

Veterinærsagkyndige fra Kommissionen kan i samarbejde med den berørte medlemsstats myndigheder i nødvendigt omfang ved kontrol på stedet sikre, at dette direktiv anvendes ensartet. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af undersøgelsen

En medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol, skal bistå de veterinærsagkyndige i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan udføre deres opgaver.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 16.«

11) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 14b

1. Hver medlemsstat skal udarbejde en katastrofeplan med angivelse af de nationale foranstaltninger, der skal træffes ved udbrud af klassisk svinepest.

12) Bilag I affattes således:

Denne plan skal indeholde bestemmelser om adgang til faciliteter, udstyr, mandskab og alle andre materialer, som er nødvendige for hurtigt og effektivt at kunne udrydde sygdommen. Den skal indeholde en præcis angivelse af, hvor megen vaccine den pågældende medlemsstat mener den har brug for til en eventuel nødvaccination.

2. Kriterierne for udarbejdelse af katastrofeplanen er, med de nødvendige ændringer, de samme, som er fastsat ved Kommissionens beslutning 91/42/EØF af 8. januar 1991 om fastlæggelse af de kriterier, der skal gælde for udarbejdelse af katastrofeplaner for bekæmpelsen af klassisk svinepest i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 90/423/EØF (*).

Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 16 ændre eller supplere kriterierne under hensyntagen til sygdommens særlige karakter.

3. Senest den 1. januar 1993 skal der forelægges Kommissionen planer udarbejdet efter de kriterier, som omhandles i stk. 2.

4. Kommissionen gennemgår planerne for at afgøre, om de er egnede til at nå det ønskede mål, og foreslår den pågældende medlemsstat de ændringer, som måtte være nødvendige, for at planerne kan bringes i overensstemmelse med de øvrige medlemsstaters.

Kommissionen godkender planerne, som eventuelt er ændret, efter fremgangsmåden i artikel 16.

Planerne kan siden ændres eller suppleres efter samme fremgangsmåde for at tage hensyn til udviklingen.

(*) EFT nr. L 23 af 29. 1. 1991, s. 29.«

»BILAG I

DIAGNOSTICERINGSMETODER TIL BEKRÆFTELSE AF DIFFERENTIALDIAGNOSE
AF KLASSISK SVINEPEST

Med forbehold af den nødvendige periode til udvikling af antistoffer fastlægges følgende retningslinjer, standarder og mindstekrav for metoderne til diagnosticering af klassisk svinepest (CSF).

A. INDSAMLING AF MATERIALE TIL DIAGNOSTICERING

1. Til virusisolering og antistofpåvisning betragtes tonsil- og miltvæv som væsentlige. Der bør helst også indsamles mindst to andre lymfevæv som f.eks. de retropharyngeale, parotideale og mandibulære lymfekirtler eller mesenteriallymfekirtlerne tillige med ileum eller nyre. Den enkelte vævsprøve anbringes i en særskilt, forseglet plastpose og mærkes. Prøverne transporteres og opbevares i tætsluttende beholdere. De bør ikke nedfryses, men opbevares køligt ved køleskabs-temperatur og testes hurtigst muligt.

2. Der indsamles blodprøver til virusisolering fra svin, der viser tegn på feber eller andre sygdomssymptomer. Blodet forhindres i at koagulere ved tilsætning af EDTA eller heparin. Prøverne opbevares køligt ved køleskabstemperatur og underkastes laboratorietest hurtigst muligt.
3. Blodprøver til påvisning af antistoffer til hjælp ved diagnosticering af kliniske udbrud og med henblik på overvågning tages fra dyr, der er kommet sig efter mistænkt infektion, og fra svin, hvorom man ved, at de har været i kontakt med smittede eller mistænkte tilfælde. På sådanne mistænkte bedrifter prøves de første tyve dyr, der er mistænkte eller har været i kontakt, og der tages prøver af 25 % af samtlige dyr derudover. For at sikre stor sandsynlighed for påvisning af antistof indsamles der prøver fra alle bedriftens enheder i samme forhold.

B. LABORATORIEMÆSSIG DIAGNOSTICERING AF KLASSISK SVINEPEST

Hovedgrundlaget for laboratoriemæssig diagnosticering af CSF er påvisning af virusantigen, virus eller antistoffer i organer og vævsvæsker.

I tilfælde af usikre fund gentages testen på de samme prøver. Ekstra prøver indsamles fra samme kilde, hvis der fortsat er klinisk mistanke.

Serologiske test til påvisning af antistoffer kan benyttes til udvidelse af diagnosticeringen i tilfælde af mistanke om CSF. Hvis påvisningen af virusantigen eller virusisoleringen på materiale fra dyr, der giver anledning til mistanke om CSF, eller fra bedrifter, der har været i kontakt med tilfælde af CSF, ikke giver resultater, foretages der test til påvisning af antistoffer på blodprøver fra dyr, der er kommet sig efter den mistænkte sygdom og fra dyr, som er mistænkte for at have været i kontakt med sygdommen.

1. Påvisning af virusantigen

Til påvisning af virusantigen i organvæv anvendes et direkte immunmærkningssystem på tynde frysemikrotomsnit (indtil 5 mikron) af tonsiller og andet organvæv som beskrevet i punkt A.1. Den diagnostiske reagens skal være et pestvirusspecifikt, polyklont antiserum til CSF-virus, mærket med et fluorochrom, et enzym eller et biotin ifølge nedenstående kriterier:

- a) der tilvirkes hyperimmunt serum fra svin, der er fri for infektion eller antistoffer, som kunne påvirke reaktionens specificitet eller kvalitet.
- b) mærket immunoglobulin tilvirket af CSF-hyperimmunt svineserum som beskrevet i litra a), skal have et arbejdstiter på mindst 1/20 som bestemt i CSF-virusinficerede cellekulturer og bekræftet ved kontroltest af vævssnit. Arbejdsfortyndingen af konjugatet skal kombinere maksimalt signal og minimal baggrundsfarvning.

Prøver, der viser specifikt cytoplasmatisk reaktion, betragtes som positive for pestvirus. I sådanne tilfælde skal der foretages yderligere test som beskrevet i punkt B.3.

2. Virusisolering og -identificering i cellekulturer

- a) Virusisolering fra vævsprøver foretages på modtagelige cellekulturer af PK15 eller andre tilsvarende modtagelige cellelinjer. Organsuspensioner fra mistænkte dyr podes i en tifoldsfortynding.
- b) Virusisolering fra blodprøver, der er indsamlet og håndteret som angivet i punkt A.2, foretages ved podning af cellekulturer med bufferet suspension, der er rekonstitueret til den oprindelige blodmængde.
- c) Til påvisning af virusantigen i cytoplasma fra podede encellelag behandles cellekulturer med mærket polyklont antiserum. Farvning foretages med mellemrum på 24 til 72 timer fra podningstidspunktet.
- d) Positive kulturer underkastes differentialdiagnostest som beskrevet i punkt B.3. Hvis resultaterne er negative efter passage af den første cellekultur, kan endnu en eller endog flere passager være nødvendige for at isolere virus.

3. Monoklonalantistoftypebestemmelse af pestvirusisolater

- a) Duplikater af vævskryostatsnit eller cellekulturer, der giver positiv reaktion med polyklont antiserum som beskrevet i punkt B.1 og B.2, undersøges yderligere med mærkede monoklonale antistoffer for at skelne mellem CSF-virus og BVD/BD-virus (bovinvirus-diarré/border disease).

- b) Der bør kun benyttes monoklonale antistoffer, der er officielt anbefalet af EF-referencelaboratoriet for klassisk svinepest.
- c) De monoklonale antistoffer grupperes i fire paneler efter følgende kriterier:

Panelnr.	Reaktivitet
1	AI pestvirus
2	AI CSF-virus
3	CSF-vaccinestammer
4	AI BVD/BD-virus

Et panel kan være repræsenteret enten ved et enkelt monoklonalantistof eller ved en blanding af M-komponentantistoffer, forudsat at reaktivitetsspektret svarer til ovenstående.

- d) Reaktionsmønstrene fortolkes som nedenfor anført:

Panel	Fortolkning
1 2 3 4	
+ + - -	CSF bekræftet
+ + + -	CSF-vaccinestamme
+ - - +	BVD/BD-virus
+ - - -	Uklassificeret virus, yderligere test påkrævet
+ + - +	
+ + + +	
- - - -	

C. PÅVISNING AF ANTISTOFFER MOD KLASSISK SVINEPESTVIRUS

Påvisning af CSF-virusantistof i blodprøver foretages til hjælp ved diagnosticeringen af svinepest på bedrifter med svin, der viser kliniske tegn på sygdommen, eller svin, der menes at have haft kontakt med smittede svin. Den kan også foretages med henblik på overvågning eller til undersøgelser af besætninger med ukendt sundhedsstatus.

Blodprøver til disse formål underkastes en godkendt test.

Nedenstående test er godkendt til brug og skal foretages med indbefattelse af passende positive og negative kontrolsera.

De virusstammer, der skal bruges til serologiske prøver, er dem, der blev enighed om på et møde i National Swine Fever Laboratories (NSFL), og som på anmodning leveres af EF-referencelaboratoriet for klassisk svinepest til NSFL efter behov.

Alle testmetoder skal påvises at give tilfredsstillende resultater med CSF-referencesera leveret af EF-referencelaboratoriet for klassisk svinepest.

1. Virusneutralisationstest

Testen er baseret på bestemmelse af 50 %-slutpunktet. Kulturerne podes med fortyndet serum og en konstant virusmængde efter en specificeret inkubationstid ved 37° C. Resultaterne er baseret på manglende tilstedeværelse af virusreplikationer, der er påviselige ved et immunmærkningssystem. Der kan benyttes enten neutralisationsimmunofluorescens (NIF) eller de neutraliserende, peroxidasekoblede målinger (NIF). EF-referencelaboratoriet for CSF leverer detaljerede protokoller efter ønske.

Til screeningsformål fortyndes sera først i tifoldsfortyndinger. Hvis der kræves komplet titrering, tilberedes der tofoldsfortyndinger af serum med tifoldsfortyndinger som udgangsmateriale. Den enkelte fortynding blandes med en tilsvarende mængde virussuspension, der indeholder 100 ($\pm 0,5 \log_{10}$) infektiøse doser (TCID₅₀). Der bruges mindst to kulturer for hvert fortyndingsniveau. Efter en passende inkubationstid fikseres cellekulturerne, og virusantigen påvises ved et immunmærkningssystem. Resultaterne udtrykkes som den reciprokke værdi af den oprindelige serumfortynding, hvorved halvdelen af de podede cellekulturer ikke viser specifik mærkning. Der skønnes et slutpunkt mellem to fortyndingsniveauer.

2. Enzymkædeimmunitetmåling (ELISA)

Der kan anvendes konkurrerende, blokerende og indirekte metoder på ethvert passende underlag.

Det anbefales, at de benyttede test giver færrest mulige krydsreaktioner med BVDB og anden pestvirus. Testsystemet skal imidlertid sikre, at al CSF-infektion bliver identificeret på ethvert stadium i immunsvaret på infektion.

Antigen

Antigenet afledes fra eller skal svare til virusproteiner fra en af de anbefalede CSF-virusstammer. De celler, der benyttes til fremstilling af antigen, skal være fri for enhver anden pestvirusinfektion.

Antiserum

Polyklonale antisera til konkurrerende eller blokerende test fremdyrkes i svin eller kaniner ved infektion med en af de anbefalede CSF-virusstammer eller med C-lapinstammen. Monoklonale antistoffer rettes direkte mod eller skal svare til et immundominant virusprotein fra CSF-virus. Ved indirekte test benyttes et antiporcint immunoglobulinreagens, der påviser både IgG og IgM.

ELISA's følsomhed skal være stor nok til positivt at registrere eventuel serum, der reagerer i neutralisationstest, samt positive referencesera som udleveret af EF-referencelaboratoriet for CSF.

ELISA må kun benyttes med serum- eller plasmaprøver fra enkelt dyr.

Hvis den benyttede ELISA-proces ikke er CSF-specifik, undersøges der flere positive prøver ved differentialtest som beskrevet i afsnit E.

D. EVALUERING AF RESULTATERNE AF LABORATORIETEST

1. Påvisning af CSF-virusantigen i organvæv eller cellekulturer efter virusisoleringen fra vævsprøver ifølge de i punkt B.1, B.2 og B.3 beskrevne metoder danner grundlag for bekræftelse af sygdommens tilstedeværelse, undtagen hvis der er tale om en reaktion, der påvises at skyldes vaccinevirus som beskrevet i punkt B.3. Påvisningen af BVD/ND-antigen ifølge punkt B.3 udelukker mistanke for CSF, forudsat at der ikke er andre grunde til sådan mistanke.

Efter usædvanlige eller uventede resultater af typebestemmelse af monoklonalt antistof ifølge punkt B.3. betragtes pestvirusisolater som værende uklassificerede, og oprindelsesbesætningen betragtes som mistænkt indtil påfølgende test. Dette kan indebære, at der indsendes virus til et referencelaboratorium til karakterisering, og at der foretages serologiske undersøgelser i oprindelsesbesætningen.

2. Efter påvisningen af antistof, der reagerer med CSF-virus, betragtes oprindelsesbesætningen som mistænkt.
 - a) For at afvise mistanke om CSF foranlediget af påvisning af antistof benyttes den i afsnit E beskrevne test til at skelne mellem CSF-reagerende antistoffer, der kan være fremkaldt af anden virus, og de antistoffer, der skyldes selve CSF-virus. Alle originalprøver omtestes ved differentialtesten.
 - b) Hvis mistanken ikke kan afvises ved den første differentialtest, foretages endnu en test mindst 30 dage efter for at følge den eventuelle spredning af infektionen. De første tyve dyr på den mistænkte bedrift prøves samt 25 % af samtlige dyr derudover.

3. Fortolkning af serologiske resultater

Et virusneutralisationstiter på 1/10 i et svin samtidig med kliniske eller epizootiologiske tegn, der giver anledning til mistanke om sygdom, udgør en positiv diagnose. Et titer på 1/10 i et svin uden samtidige kliniske eller epizootiologiske tegn giver anledning til mistanke om sygdom og bør efterfølges af differentialdiagnoser.

De samme kriterier gælder for alle svin, der giver et positivt ELISA-resultat.

E. SEROLOGISKE METODER TIL DIFFERENTIALDIAGNOSE MED HENBLIK PÅ SKELNEN MELLEM KLASSISK SVINEPEST OG ANDEN PESTVIRUS

1. Differentialdiagnoser af CSF og andre pestvirusinfektioner er baseret på paralleltest af sera med både CSF- og BVD/BD-virusstammer ved brug af fuldstændigt sammenlignelige metoder.

De benyttede CSF- og BVD/BD-virusstammer skal være officielt godkendt (jf. afsnit C). Til afvisning af mistanke om CSF foranlediget af påvisning af antistof undersøges blodprøver ved sammenlignelige slutpunktstitreringer for neutraliserende antistoffer mod CSF-virus og BVD/BD-virus.

Ved blokerende ELISA kan der foretages en sammenligning af blokeringsprocenten for CSF-antigen og BVD/BD-antigen.

2. Resultaterne af sammenlignende serologiske test med brug af referencestammer af CSF og anden pestvirus fortolkes som følger:

- a) hvis de sammenlignende test viser, at mere end et svin har antistof mod CSF-virus, men ikke antistof mod anden pestvirus, betragtes testen som CSF-positiv
- b) hvis de sammenlignende test viser, at titret for CSF-virus er lig med eller højere end titrene for anden pestvirus i mere end et af svinene, foreligger der mistanke om CSF, og differentieringen forløber derefter således:
 - de svin, der har vist neutraliserende titre for CSF-virus, som er lig med eller højere end titrene for anden pestvirus, aflives. Deres væv og i tilfælde af drægtighed deres fostre underkastes undersøgelse for CSF-antigen eller -virus efter den i punkt B.1, B.2 eller B.3 beskrevne metode
 - hvis der påvises CSF-virusantigen eller -virus, bekræftes CSF
 - hvis den i andet led beskrevne undersøgelse ikke viser tilstedeværelse af CSF-antigen eller -virus, betragtes bedriften som mistænkt, indtil endnu et sæt blodprøver, der indsamles mindst 30 dage senere, har været underkastet yderligere sammenlignende test
 - hvis disse påfølgende test viser, at alle dyrene har signifikant (firefolds eller mere) højere titre for BVD/BD-virus end for CSF-virus, afvises mistanken
 - hvis et eller flere dyr viser en titer for CSF-virus, der er lig med samme dyrs titer for BVD/BD-virus, betragtes resultatet som CSF-positivt
- c) hvis BVD/BD-titrene er således, at muligheden for CSF ikke kan udelukkes, betragtes bedriften som mistænkt og skal genprøves efter mindst 30 dages forløb.

F. DIFFERENTIALDIAGNOSTICERING AF AFRIKANSK SVINEPEST

Afrikansk svinepest (ASF) kan ikke skelnes fra klassisk svinepest (CSF) ved hverken kliniske undersøgelser eller obduktion, og begge disse sygdomme bør tages i betragtning ved differentialdiagnosticeringen af ethvert tilfælde af akut, febrilt blødningssyndrom hos svin.

Laboratorietest er væsentlige for at skelne mellem de to sygdomme. En positiv diagnose i et ASF-frit land bør være baseret på isolering og identificering af ASF-virus.

Hovedgrundlaget for laboratoriemæssig diagnosticering af ASF er påvisning af virus, virusantigen eller antistoffer i organer og vævsvæsker.

I tilfælde af usikre eller negative fund ud fra mindst to test på prøver fra dyr, der giver anledning til mistanke om ASF, eller på materiale fra bedrifter, der har haft kontakt med tilfælde af ASF, indsamles der yderligere materiale fra samme bedrift og fra dyr, der har været i kontakt med sygdommen.

1. Påvisning af virusantigen

Til påvisning af virusantigen anvendes den direkte immunofluorescensmetode eller andre passende metoder på tynde frysemikrotomsnit af organvæv eller udstrygninger eller på udfældninger fra leukocytkulturer. Metoderne svarer til dem, der er beskrevet for CSF, bortset fra at der benyttes ASF-specifikke reagenser.

2. Virusisolering og -identificering

a) Hæmadsorptionstest (HAD)

HAD-testen foretages enten ved at pøde tilberedte tifoldsfortyndinger af vævssuspensioner eller blod indsamlet i marken fra mistænkte svin på primære svineleukocytkulturer eller ved at tilberede leukocytkulturer af blodet fra febrile svin, der er podet på laboratoriet, eller indsamlet i marken. Hæmadsorption består i, at et stort antal svinerythrocytter tiltrækkes til overfladen med inficerede celler og bekræfter ASF-diagnosen.

b) Podning af svin

Der tilberedes en pool med prøver af hver tifoldsfortynding af vævssuspension, og fire svin podes intramuskulært med 2 ml hver; to af svinene skal være vaccineret mod CSF og to uvaccinerede. Svinene undersøges dagligt for forhøjelse af rektaltemperaturen og begyndende kliniske symptomer i indtil 21 døgn. I tilfælde af temperaturstigning indsamles der blodprøver til tilberedning af leukocytkulturer til HAD-test (autorosetmetoden og podning af primære svineleukocytkulturer). Hvis der ikke udvikler sig nogen kliniske symptomer, udtages der blod til påvisning af antistoffer efter observationstiden på 21 døgn.

G. PÅVISNING AF ANTISTOFFER FREMKALDT AF ASF-VIRUS I BLODPRØVER OG VÆVS-VÆSKER

Påvisningen af antistof i prøver af serum eller vævsvæske udføres til hjælp ved diagnosticering af ASF på bedrifter med svin, som viser kliniske symptomer på sygdom, eller som menes at have været i kontakt med ASF-smittede svin. Den kan også udføres med henblik på overvågning eller undersøgelse af besætninger med ukendt sundhedsstatus.

Til disse formål underkastes prøverne en godkendt test.

Nedenstående test er godkendt til brug og skal udføres med indbefattelse af passende positive og negative kontrolsera:

a) indirekte immunofluorescens (IIF)-test

b) ELISA.«

13) Følgende bilag tilføjes:

»BILAG IV

SEROLOGISK UNDERSØGELSE AF SVIN I IAGTTAGELSESDISTRIKTER OG OVERVÅGNINGS-OMRÅDER TIL PÅVISNING AF ANTISTOFFER MOD CSF-VIRUS

I det serologiske undersøgelsesprogram skal der tages hensyn til den måde, klassisk svinepest overføres på, og til driftsformen, f.eks. om svinene er opstaldet i grupper eller ej.

1. Serologisk undersøgelse af svin, der holdes i en gruppe

En gruppe er to eller flere svin, der er opstaldet i direkte kontakt med hinanden.

Prøvning af grupper

— 20 svin eller derunder i en gruppe:	— to svin; hvis gruppen består af en so med smågrise, udtages kun prøve af soen
— over 20:	— to svin plus 5 % af resten.

Der udtages prøver af alle grupper.

2. Serologisk undersøgelse af svin, der er opstaldet enkeltvis, herunder svin, der står lige i nærheden af hinanden, men som ikke er i direkte kontakt, f.eks. diegivende søer

Prøvning

Antal svin	Svin der skal testes
under 20	alle
20 til 100	20 plus 20 % af resten
over 100	20 plus 10 % af resten (mindst 36)

*BILAG V***RENGØRING OG DESINFICERING AF EN ANGREBET BEDRIFT****I. INDLEDENDE RENGØRING OG DESINFICERING**

- a) Så snart svinekroppene er fjernet med henblik på bortskaffelse, sprøjtes de afsnit af ejendommen, hvor svinene har været opstaldet, og eventuelle andre bygningsafsnit, gårde osv., som er forurenet under nedslagning eller obduktion, med desinfektionsmidler, der er godkendt til brug ifølge artikel 10.
- b) Væv eller blod, som måtte være spildt under nedslagning eller obduktion eller ved grov forurening af bygninger, gårde, værktøjer osv., opsamles omhyggeligt og bortskaffes sammen med svinekroppene.
- c) Det anvendte desinfektionsmiddel skal forblive på overfladen i mindst 24 timer.

II. ENDELIG RENGØRING OG DESINFICERING

- a) Fedt og snavs fjernes fra alle overflader ved anvendelse af et affedtningsmiddel, og overfladerne vaskes med koldt vand.
- b) Efter vask med koldt vand som beskrevet i punkt a) sprøjtes der igen med et desinfektionsmiddel.
- c) Efter syv dages forløb behandles lokalerne med et affedtningsmiddel, skylles med koldt vand, sprøjtes med et desinfektionsmiddel og skylles igen med koldt vand.
- d) Gødning og strøelse opstakkes, sprøjtes med et desinfektionsmiddel og lades urørt i 42 dage. Gylle opbevares normalt i 42 dage efter sidste tilsætning af infektiøst materiale. Denne periode kan forlænges, hvis gyllen er blevet svært forurenet.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 1991.

På Rådets vegne

P. BUKMAN

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 11. december 1991

om ændring af direktiv 80/1095/EØF og beslutning 80/1096/EØF for så vidt angår en række foranstaltninger med hensyn til klassisk svinepest

(91/686/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

områder, denne situation må tages i betragtning, og følgende bør direktiv 80/1095/EØF og beslutning 80/1096/EØF ændres —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

Artikel 1

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

I artikel 12, stk. 2, i direktiv 80/1095/EØF ændres »den 1. juli 1993« til »den 1. juli 1992«.

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 2

Der er i direktiv 80/1095/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 87/487/EØF ⁽⁵⁾, fastsat bestemmelser med henblik på at gøre Fællesskabets område fri for klassisk svinepest og bevare denne status;

I artikel 2, stk. 1, i beslutning 80/1096/EØF tilføjes følgende punktum: »Fællesskabets medvirken er dog begrænset til foranstaltninger, der er gennemført inden den 1. juli 1992.«

der blev ved beslutning 80/1096/EØF ⁽⁶⁾, senest ændret ved beslutning 87/488/EØF ⁽⁷⁾, indført EF-finansieringsforanstaltninger til udryddelse af klassisk svinepest;

Artikel 3

de foranstaltninger, der er anvendt til udryddelse af klassisk svinepest, har gradvis forbedret sundhedstilstanden for svinepopulationen på Fællesskabets område; det har på grund af denne bedre tilstand været muligt at erklære områder (regioner eller medlemsstater) officielt fri for svinepest eller fri for svinepest;

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

ét af de opstillede mål, nemlig at holde Fællesskabets område fri for klassisk svinepest, er blevet nået i store

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 1991.

På Rådets vegne

P. BUKMAN

Formand

⁽¹⁾ EFT Nr. C 226 af 31. 8. 1991, s. 19.

⁽²⁾ EFT Nr. C 326 af 16. 12. 1991.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 28. 11. 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT Nr. L 325 af 1. 12. 1980, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT Nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 24.

⁽⁶⁾ EFT Nr. L 325 af 1. 12. 1980, s. 5.

⁽⁷⁾ EFT Nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 26.

RÅDETS DIREKTIV

af 11. december 1991

om ændring af direktiv 64/432/EØF, 72/461/EØF og 80/215/EØF for så vidt angår en række foranstaltninger med hensyn til klassisk svinepest

(91/687/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin ⁽⁴⁾, senest ændret ved beslutning 91/499/EØF ⁽⁵⁾, er det navnlig fastlagt, hvilke betingelser med hensyn til klassisk svinepest der skal opfyldes af levende svin beregnet til handel inden for Fællesskabet;

i Rådets direktiv 72/461/EØF af 12. december 1972 om veterinærpolitimæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet ⁽⁶⁾, senest ændret ved direktiv 91/266/EØF ⁽⁷⁾, er det fastlagt, hvilke betingelser med hensyn til klassisk svinepest der skal opfyldes af fersk kød beregnet til handel inden for Fællesskabet;

i Rådets direktiv 80/215/EØF af 22. januar 1980 om veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med samhandelen med kødprodukter inden for Fællesskabet ⁽⁸⁾, senest ændret ved direktiv 89/662/EØF ⁽⁹⁾, er det navnlig fastlagt, hvilke betingelser med hensyn til klassisk svinepest der skal opfyldes af kødprodukter beregnet til handel inden for Fællesskabet;

de foranstaltninger, der er anvendt til udryddelse af klassisk svinepest, har gradvis forbedret sundhedstilstanden for svinepopulationen på Fællesskabets område;

et af de opstillede mål, nemlig at holde Fællesskabets område fri for klassisk svinepest, er blevet nået i store områder, denne situation bør tages i betragtning, og følgende bør direktiv 64/432/EØF, 72/461/EØF og 80/215/EØF ændres;

det vil i den sammenhæng være rimeligt at undlade at videreføre den form for garanti, der er fastsat i artikel 4b i direktiv 64/432/EØF og i artikel 13a i direktiv 72/461/EØF, og at ophøre med foranstaltningerne i artikel 10 i direktiv 80/215/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 64/432/EØF ændres således:

1) I artikel 2:

- a) nr. ii) i litra j) udgår ordet »svinepest«
- b) udgår definitionerne p), q) og r).

2) I artikel 3:

- a) stk. 2, litra b), udgår i det indledende punktum »svinepest«
- b) stk. 2, litra b), første led, udgår »svinepest eller«
- c) udgår stk. 2, litra b), andet led
- d) stk. 2, litra c), andet led, udgår »svinepest«
- e) stk. 4, affattes første punktum således:
»Svin til avl og produktionen skal endvidere komme fra en brucellosefri besætning.«

3) I Artikel 4b ændres »den 31. december 1991« til »den 1. juli 1992«.

⁽¹⁾ EFT Nr. C 226 af 31. 8. 1991, s. 20.

⁽²⁾ EFT Nr. C 326 af 16. 12. 1991.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 28. 11. 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT Nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.

⁽⁵⁾ EFT Nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 107.

⁽⁶⁾ EFT Nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

⁽⁷⁾ EFT Nr. L 134 af 29. 5. 1991, s. 45.

⁽⁸⁾ EFT Nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 4.

⁽⁹⁾ EFT Nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.

- 4) Med virkning fra den 1. juli 1992 affattes artikel 4b således:

»Artikel 4b

Ud over foranstaltningerne i dette direktiv med hensyn til klassisk svinepest skal medlemsstaterne drage omsorg for, at svin, der sendes fra deres område til en anden medlemsstat, ikke kommer fra en bedrift eller et område, der er underkastet restriktioner på grund af klassisk svinepest i henhold til Rådets direktiv 80/217/EØF af 22. januar 1980 om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest (*).

(*) EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 11.«

- 5) I bilag F, formular III, afsnit V, udgår punkt c). Punkt d), e), f) og g) bliver herefter henholdsvis punkt c), d), e) og f).

Artikel 2

Direktiv 72/461/EØF ændres således:

- 1) I artikel 13a, stk. 3, ændres »den 31. december 1991« til »den 1. juli 1992«.
- 2) I artikel 3 tilføjes følgende litra:
»e) Kødet må ikke være underkastet sundhedsrestriktioner i henhold til Rådets direktiv 80/217/EØF af 22. januar 1980 om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest (*).

(*) EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 11.«

Artikel 3

I direktiv 80/215/EØF ophæves artikel 10.

Artikel 4

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, nr. 3), og artikel 2, nr. 1) senest den 1. januar 1992 og de øvrige bestemmelser i dette direktiv senest den 1. juli 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 1991.

På Rådets vegne

P. BUKMAN

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 11. december 1991

om ændring af direktiv 72/462/EØF om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande

(91/688/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets direktiv 72/462/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 91/266/EØF ⁽⁵⁾, er det navnlig fastlagt, hvilke betingelser med hensyn til klassisk svinepest der skal opfyldes ved indførsel af levende svin, fersk svinekød og kødprodukter fra tredjelande;

på baggrund af den forbedrede sundhedssituation i Fællesskabet i henseende til klassisk svinepest og ophøret med systematisk vaccination mod denne sygdom er det hensigtsmæssigt at ændre de betingelser, der er fastlagt for indførsel af levende svin, fersk svinekød og kødprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 72/462/EØF ændres således:

1) I artikel 6 indsættes som stk. 4, 5 og 6:

- »4. For så vidt angår klassisk svinepest skal svinene komme fra et tredjelandets område, som:
- har været fri for klassisk svinepest i mindst tolv måneder
 - ikke har tilladt vaccination i de forudgående tolv måneder

(1) EFT Nr. C 226 af 31. 8. 1991, s. 21.

(2) EFT Nr. C 326 af 16. 12. 1991.

(3) Udtalelse afgivet den 28. 11. 1991 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

(4) EFT Nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

(5) EFT Nr. L 134 af 29. 5. 1991, s. 45.

— på sit område ikke tillader svin, der er blevet vaccineret inden for de seneste tolv måneder.

5. Uanset stk. 4 kan det efter fremgangsmåden i artikel 29 besluttes at give tilladelse til indførsel af svin fra en del af et tredjelandets område, forudsat at vaccination mod klassisk svinepest er forbudt på hele landets område, og at den pågældende del af tredjelandets område opfylder betingelserne i stk. 4.

6. Uanset stk. 4 kan det i tilfælde af klassisk svinepest i et tredjeland, der opfylder betingelserne i stk. 4, efter fremgangsmåden i artikel 29 besluttes, at perioden på tolv måneder som omhandlet i stk. 4, første led, kan nedsættes til seks måneder, hvis:

- a) et udbrud eller antal epizootologisk forbundne udbrud opstår inden for et geografisk begrænset område, og
- b) udbruddet eller udbruddene er blevet saneret i løbet af tre måneder, uden at der er foretaget vaccination.«

2) I artikel 14, stk. 2, indsættes som litra c):

- »c) hvor der ikke har været påvist klassisk svinepest i mindst de seneste tolv måneder, hvor vaccination mod klassisk svinepest ikke har været tilladt i mindst de seneste tolv måneder, og hvor ingen svin er blevet vaccineret mod klassisk svinepest i de seneste tolv måneder.«

3) I artikel 15 indsættes følgende punktum:

- »Det kan besluttes at fravige artikel 14, stk. 2, litra c), efter fremgangsmåden i artikel 29.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved

offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 1991.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

På Rådets vegne

P. BUKMAN

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 12. december 1991

om farligt affald

(91/689/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 78/319/EØF af 20. marts 1978 om giftigt og farligt affald ⁽⁴⁾ fastlagde fællesskabsbestemmelser om bortskaffelse af farligt affald; under hensyn til de erfaringer, der er indvundet i forbindelse med medlemsstaternes gennemførelse af dette direktiv, er det nødvendigt at tilpasse bestemmelserne og erstatte direktiv 78/319/EØF med nærværende direktiv;

i Rådets resolution af 7. maj 1990 om affaldspolitik ⁽⁵⁾ og i De Europæiske Fællesskabers handlingsprogram på miljøområdet, som var genstand for resolutionen vedtaget af Rådet for De Europæiske Fællesskaber og af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 19. oktober 1987, om videreførelse og gennemførelse af en politik og et handlingsprogram for De Europæiske Fællesskaber på miljøområdet (1987—1992) ⁽⁶⁾, foreslås fællesskabsforanstaltninger til forbedring af de forhold, hvorunder farligt affald bortskaffes og behandles;

de generelle bestemmelser om behandling af affald, der er fastsat i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽⁷⁾, som ændret ved direktiv 91/156/EØF ⁽⁸⁾, finder ligeledes anvendelse på farligt affald;

den korrekte behandling af farligt affald kræver supplerende og strengere bestemmelser, hvorved der tages hensyn til dette affalds særlige karakter;

for at gøre behandlingen af farligt affald i Fællesskabet mere effektiv er det nødvendigt at anvende en præcis og ensartet definition af farligt affald, der er baseret på erfaring;

det er nødvendigt at sikre, at bortskaffelse og nyttiggørelse af farligt affald overvåges i størst muligt omfang;

det skal være muligt hurtigt at tilpasse nærværende direktivs bestemmelser til den videnskabelige og tekniske udvikling, og det udvalg, der er nedsat ved direktiv 75/442/EØF, skal ligeledes have beføjelse til at tilpasse nærværende direktivs bestemmelser til denne udvikling —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv, der er udarbejdet i medfør af artikel 2, stk. 2, i direktiv 75/442/EØF, tager sigte på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kontrolleret håndtering af farligt affald.

2. Medmindre andet er bestemt i nærværende direktiv, gælder direktiv 75/442/EØF for farligt affald.

3. »Affald« samt de øvrige udtryk, der anvendes i nærværende direktiv, defineres som i direktiv 75/442/EØF.

4. I nærværende direktiv forstås ved »farligt affald«:

— affald, der er opført på en liste, som senest seks måneder før tidspunktet for nærværende direktivs iværksættelse udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF og på grundlag af bilag I og II til nærværende direktiv; dette affald skal have en eller flere af de egenskaber, der er opregnet i bilag III; ved listens udarbejdelse tages der hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, grænseværdierne for koncentration; listen gennemgås med

(1) EFT nr. C 295 af 19. 11. 1988, s. 8, og EFT nr. C 42 af 22. 2. 1990, s. 19.

(2) EFT nr. C 158 af 26. 6. 1989, s. 238.

(3) EFT nr. C 56 af 6. 3. 1989, s. 2.

(4) EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

(5) EFT nr. C 122 af 18. 5. 1990, s. 2.

(6) EFT nr. C 328 af 7. 12. 1987, s. 1.

(7) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 47.

(8) EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 32.

regelmæssige mellemrum og revideres om fornødent efter samme fremgangsmåde

- al anden form for affald, hvorom en medlemsstat mener, at det udviser en eller flere af de egenskaber, der er opregnet i bilag III; sådanne tilfælde meddeles Kommissionen og gennemgås efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF med henblik på tilpasning af listen.

5. Bestemmelserne i dette direktiv gælder ikke for husholdningsaffald. Rådet fastlægger senest ved udgangen af 1992 på forslag af Kommissionen specifikke regler, der tager hensyn til husholdningsaffaldets særlige karakter.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at der på alle steder, hvor der deponeres (bortskaffes) farligt affald, foretages en registrering og identificering af dette affald.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at anlæg og virksomheder, der varetager bortskaffelse, nyttiggørelse, indsamling eller transport af farligt affald, ikke blander forskellige kategorier farligt affald eller blander farligt affald med ikke-farligt affald.

3. Uanset stk. 2 kan blanding af farligt affald med andet farligt affald eller med andre former for affald, stoffer eller materialer tillades, men kun såfremt betingelserne i artikel 4 i dette direktiv 75/442/EØF er overholdt, og især hvis det sker for at forbedre sikkerheden under bortskaffelsen eller nyttiggørelsen. Sådanne transaktioner må kun udføres, hvis der er givet tilladelse hertil i overensstemmelse med artikel 9, 10 og 11 i direktiv 75/442/EØF.

4. Når affald allerede er blandet med andre former for affald, stoffer eller materialer, skal det adskilles fra disse, hvis det er teknisk og økonomisk muligt, og hvis det kræves for at efterkomme artikel 4 i direktiv 75/442/EØF.

Artikel 3

1. Den undtagelse fra kravet om tilladelse for anlæg eller virksomheder, der selv varetager bortskaffelsen af deres eget affald, jf. artikel 11, stk. 1, litra a) i direktiv 75/442/EØF, gælder ikke for farligt affald, der er omfattet af nærværende direktiv.

2. I henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), i direktiv 75/442/EØF kan en medlemsstat fravige artikel 10 i samme direktiv i forbindelse med anlæg eller virksomheder, der nyttiggør affald, som nærværende direktiv finder anvendelse på:

- hvis medlemsstaten vedtager generelle regler, hvori opregnes arten og mængden af det pågældende affald og fastlægges de særlige betingelser (grænseværdier for indholdet af farlige stoffer i affaldet, grænseværdier for emission aktivitetstype) samt de øvrige krav, der skal overholdes i forbindelse med forskellige former for nyttiggørelse, og

- hvis arten eller mængden af affaldet og metoderne til nyttiggørelse sikrer, at betingelserne i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF overholdes.

3. De i stk. 2 nævnte anlæg og virksomheder skal registreres hos de kompetente myndigheder.

4. Hvis en medlemsstat agter at gøre brug af bestemmelserne i stk. 2, meddeles de deri omhandlede regler Kommissionen senest tre måneder før deres ikrafttræden. Kommissionen konsulterer medlemsstaterne. Kommissionen foreslår på baggrund af denne konsultation, at reglerne vedtages endeligt efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF.

Artikel 4

1. Artikel 13 i direktiv 75/442/EØF finder ligeledes anvendelse på producenter af farligt affald.

2. Artikel 14 i direktiv 75/442/EØF finder ligeledes anvendelse på producenter af farligt affald og på alle anlæg og virksomheder, der transporterer farligt affald.

3. Det i artikel 14 i direktiv 75/442/EØF omhandlede register skal opbevares mindst tre år; anlæg og virksomheder, der transporterer farligt affald, skal dog kun opbevare registret i mindst tolv måneder. Dokumentation for, at håndteringen er foretaget, skal forelægges på anmodning af de kompetente myndigheder eller en tidligere indehaver.

Artikel 5

1. For så vidt angår indsamling, transport og midlertidig oplagring af affald træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at affaldet emballeres hensigtsmæssigt og forsynes med mærkning i overensstemmelse med gældende internationale og fællesskabsstandards.

2. For så vidt angår farligt affald skal kontrollen af indsamling og transport i henhold til artikel 13 i direktiv 75/442/EØF mere specielt vedrøre det farlige affalds oprindelse og bestemmelsessted.

3. Hvis farligt affald overføres, skal det ledsages af en identifikationsformular, som indeholder de oplysninger, der er anført i afsnit A i bilag I til Rådets direktiv 84/631/EØF af 6. december 1984 om overvågning af og

kontrol inden for Fællesskabet med grænseoverskridende overførsel af farligt affald ⁽¹⁾, som senest ændret ved direktiv 86/279/EØF ⁽²⁾.

Artikel 6

1. I overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 75/442/EØF udarbejder de kompetente myndigheder, enten separat eller som led i deres almindelige planer for affaldshåndtering, planer for håndtering af farligt affald og offentliggør disse planer.

2. Kommissionen foretager en sammenlignende vurdering af planerne, især med hensyn til metoderne for bortskaffelse og nyttiggørelse. Kommissionen stiller på begæring disse oplysninger til rådighed for medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Artikel 7

I nødsituationer eller ved alvorlig fare træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger, herunder i givet fald midlertidige undtagelser fra dette direktiv, for at sikre, at farligt affald ikke udgør en trussel mod befolkningen eller miljøet. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse undtagelser.

Artikel 8

1. Sammen med den i artikel 16, stk. 1, i direktiv 75/442/EØF omhandlede rapport og på grundlag af et spørgeskema, der er udarbejdet i overensstemmelse med samme artikel, sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

2. Foruden den i artikel 16, stk. 2, i direktiv 75/442/EØF omhandlede sammenfattende beretning sender Kommissionen hvert tredje år Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om gennemførelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sender endvidere inden den 12. december 1994 Kommissionen følgende oplysninger for hvert anlæg og hver virksomhed, som varetager bortskaffelse og/eller nyttiggørelse af farligt affald hovedsagelig for andres regning, og som kan forventes at udgøre en del af det integrerede net, der er omtalt i artikel 5 i direktiv 75/442/EØF:

- navn og adresse
- affaldsbehandlingsmetode
- arten og mængden af det affald, der kan behandles.

Medlemsstaterne meddeler en gang om året Kommissionen eventuelle ændringer i disse oplysninger.

Kommissionen stiller på begæring disse oplysninger til rådighed for medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Den form, hvori disse oplysninger skal sendes til Kommissionen, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF.

Artikel 9

Ændringer med henblik på at tilpasse bilagene til dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling samt revidere den i artikel 1, stk. 4, omhandlede liste over affald vedtages efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 12. december 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv

Artikel 11

Direktiv 78/319/EØF ophæves med virkning fra den 12. december 1993.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1991.

På Rådets vegne

J. G. M. ALDERS

Formand

(1) EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984, s. 31.

(2) EFT nr. L 181 af 4. 7. 1986, s. 13.

BILAG I**KATEGORIER ELLER TYPER FARLIGT AFFALD, KENDETEGNET VED DERES ART ELLER DEN VIRKSOMHED, HVORVED DE ER BLEVET FREMSTILLET (*) (FLYDENDE, SLAMFORMIGT ELLER FAST)****BILAG I. A**

Affald, der har en eller flere af de i bilag III anførte egenskaber, og som består af:

- 1) anatomiske stoffer; specielt sygehusaffald
- 2) medicinalvarer, lægemidler, veterinærmedicinske produkter
- 3) træimprægneringsmidler
- 4) biocider og fytofarmaceutiske stoffer
- 5) reststoffer fra produkter, der er anvendt som opløsningsmidler
- 6) halogenerede organiske stoffer, der ikke er anvendt som opløsningsmidler, bortset fra inaktive polymeriserede stoffer
- 7) cyanidholdige overfladebehandlingsvæsker
- 8) mineralolier og olieholdige stoffer (f.eks. skæreslam)
- 9) olie/vand- eller kulbrinte/vand-blandinger, emulsioner
- 10) stoffer indeholdende PCB og/eller PCT (f.eks. elektrisk isolerende materialer)
- 11) tjæreholdige stoffer hidrørende fra raffinering, destillation eller pyrolyse (f.eks. destillationsbundfald)
- 12) blæk, farvestoffer, pigmenter, maling, lakker, fernis
- 13) harpikser, latex, plasticeringsmidler, lim
- 14) ikke-identificerede og/eller nye kemiske stoffer, som hidrører fra forsknings-, udviklings og undervisningsaktiviteter, og hvis virkninger på mennesker og/eller miljø ikke kendes (f.eks. laboratorieaffald)
- 15) fyrværkeriartikler og andre eksplosive stoffer
- 16) produkter fra fotografiske værksteder
- 17) ethvert stof, der er forurenet af et produkt fra gruppen polychlorerede dibenzofuraner
- 18) ethvert stof, der er forurenet af et produkt fra gruppen polychlorerede dibenzo-para-dioxiner

BILAG I. B

Affald, der indeholder et eller flere af de i bilag II nævnte stoffer, besidder en eller flere af de i bilag III nævnte egenskaber, og består af:

- 19) animalske eller vegetabiliske sæber, fedtstoffer og voks
- 20) ikke-halogenerede organiske stoffer, der ikke er anvendt som opløsningsmidler
- 21) uorganiske stoffer uden indhold af metaller eller metalforbindelser
- 22) aske og/eller slagge
- 23) jord, sand, eller ler herunder klapmateriale
- 24) ikke-cyanidholdige overfladebehandlingsvæsker
- 25) metalstøv, pulver
- 26) brugte katalysatorer
- 27) væsker eller slam indeholdende metaller metalforbindelser

(*) Visse gentagelser i forhold til rubrikkerne i bilag II er tilsigtede.

-
- 28) affald fra rensningsbehandling (f. eks. støv fra luftfiltre), bortset fra 29, 30 og 33
 - 29) slam fra gasvaskning
 - 30) slam fra vandrensningsanlæg
 - 31) restsoffer fra afkarbonisering
 - 32) restsoffer fra ionbyttersøjler
 - 33) slam fra rensningsanlæg, ubehandlet og uanvendeligt i landbruget
 - 34) restsoffer fra rensning af beholdere eller materiel
 - 35) forurenet materiel
 - 36) forurenede beholdere (f.eks. pakninger, gasflasker osv.), som har indeholdt et eller flere af de i bilag II anførte stoffer
 - 37) akkumulatorer og batterier
 - 38) planteolier
 - 39) materiale, der hidrører fra selektiv indsamling fra husholdninger, og som besidder en eller flere af de i bilag III anførte egenskaber
 - 40) enhver anden form for affald, der indeholder et eller flere af de i bilag II anførte stoffer eller besidder en eller flere af de i bilag III nævnte egenskaber.
-

BILAG II

STOFFER, DER GØR DET I BILAG I. B NÆVNTE AFFALD FARLIGT, NÅR DET HAR DE I BILAG III
NÆVNTE EGENSKABER (*)

Affald, som indeholder:

- C1 beryllium, berylliumforbindelser
- C2 vanadiumforbindelser
- C3 chrom-6-forbindelser
- C4 cobaltforbindelser
- C5 nikkelforbindelser
- C6 kobberforbindelser
- C7 zinkforbindelser
- C8 arsen, arsenforbindelser
- C9 selen, selenforbindelser
- C10 sølvforbindelser
- C11 cadmium, cadmiumforbindelser
- C12 tinforbindelser
- C13 antimon, antimonforbindelser
- C14 tellur, tellurforbindelser
- C15 bariumforbindelser, bortset fra bariumsulfat
- C16 kviksølv, kviksølvforbindelser
- C17 thallium, thalliumforbindelser
- C18 bly, blyforbindelser
- C19 uorganiske sulfider
- C20 uorganiske fluorforbindelser, bortset fra calciumfluorid
- C21 uorganiske cyanider
- C22 følgende alkaliske jordmetaller: lithium, natrium, kalium, calcium, magnesium i ikke-sammensat form
- C23 sure opløsninger eller syrer i fast form
- C24 basiske opløsninger eller baser i fast form
- C25 asbest (støv og fibre)
- C26 phosphor, phosphorforbindelser, bortset fra mineralske phosphater
- C27 carbonylmetaller
- C28 peroxider
- C29 chlorater
- C30 perchlorater
- C31 azider
- C32 PCB og/eller PCT
- C33 farmaceutiske eller veterinærmedicinske forbindelser
- C34 biocider og fytofarmaceutiske stoffer (f.eks. pesticider osv.)
- C35 smittefarlige stoffer
- C36 creosoter
- C37 isocyanater, thiocyanater
- C38 organiske cyanider (f.eks. nitriler)
- C39 phenoler, phenolforbindelser
- C40 halogenerede opløsningsmidler
- C41 organiske ikke-halogenerede opløsningsmidler
- C42 organiske halogenforbindelser, bortset fra inaktive polymere stoffer samt andre stoffer, der er omhandlet i dette bilag
- C43 aromatiske forbindelser; polycykliske og heterocykliske organiske forbindelser
- C44 alifatiske aminer
- C45 aromatiske aminer
- C46 ether
- C47 eksplosive stoffer, bortset fra stoffer nævnt andetsteds i dette bilag
- C48 organiske svovlforbindelser
- C49 alle stoffer fra gruppen polychlorede dibenzofuraner
- C50 alle stoffer fra gruppen polychlorede dibenzo-paradioxiner
- C51 kulbrinter og iltede, kvælstofholdige og/eller svovlholdige forbindelser heraf, som ikke er medtaget andetsteds i dette bilag.

(*) Visse gentagelser af affaldstyper, der er anført i bilag I, er tilsigtede.

BILAG III

EGENSKABER, DER GØR AFFALD FARLIGT

- H1 eksplosiv: stoffer og præparater, der kan eksplodere under flammepåvirkning, eller som er mere følsomme over for stød og gnidning end dinitrobenzol
- H2 brandnærende: stoffer og præparater, der ved berøring med andre stoffer, især brandbare stoffer, reagerer stærkt varmeudviklende
- H3-A letantændelig:
- flydende stoffer og præparater, som har et flammepunkt på under 21° C (herunder yderst letantændelige væsker)
 - stoffer og præparater, som ved kontakt med luften ved normal temperatur og uden energitilførsel kan udvikle varme og derefter antændes
 - faste stoffer og præparater, som let kan antændes ved kortvarig påvirkning fra en antændelseskilde, og som efter dennes fjernelse fortsætter med at brænde eller gløde
 - gasformige stoffer og præparater, som kan antændes i luften under normalt tryk
 - stoffer og præparater, som ved kontakt med vand eller fugtig luft udvikler letantændelige gasser i farlige mængder
- H3-B antændelig: flydende stoffer og præparater, som har et flammepunkt på mindst 21° C og højst 55° C
- H4 lokalirriterende: ikke-ætsende stoffer og præparater, der ved direkte, langvarig og gentagende berøring med huden eller slimhinderne kan fremkalde betændelse
- H5 sundhedsskadelig: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse, eller hvis de trænger gennem huden, kan indebære risici af begrænset farlighed
- H6 giftig: stoffer og præparater (herunder meget giftige stoffer og præparater), der ved indånding eller indtagelse, eller hvis de trænger gennem huden, kan fremkalde alvorlige akutte eller kroniske skader eller endog døden
- H7 kræftfremkaldende: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse, eller hvis de trænger gennem huden, kan fremkalde kræft eller øge forekomsten af kræft
- H8 ætsende: stoffer og præparater, der ved berøring med levende væv kan ødelægge dette
- H9 smitsom: stoffer, der indeholder levedygtige mikroorganismer eller disses toksiner, hvorom det vides eller kan formodes, at de fremkalder sygdom hos mennesket eller andre levende organismer
- H10 teratogen: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse, eller hvis de trænger gennem huden, kan fremkalde medfødte, ikke-arvelige misdannelser eller øge forekomsten heraf
- H11 mutagen: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse, eller hvis de trænger gennem huden, kan forårsage arvelige genetiske skader eller øge forekomsten heraf
- H12 stoffer og præparater, der ved berøring med vand, luft eller syre frigør giftige eller meget giftige luftarter
- H13 stoffer og præparater, der efter bortskaffelse kan resultere i et andet stof, f.eks. et udvaskningsprodukt, med en af de ovenfor anførte egenskaber
- H14 økotoxisk: stoffer og præparater, der indebærer eller kan indebære øjeblikkelige eller efterfølgende risici for en eller flere miljøsektorer.

Noter

1. Tillægelse af de farlige egenskaber »giftig« (og »meget giftig«), »sundhedsskadelig«, »ætsende« og »lokalirriterende« sker efter kriterierne i bilag VI, del I.A og II.B til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 79/831/EØF ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 196 af 16. 8. 1967, s. 1

⁽²⁾ EFT nr. L 259 af 15. 10. 1979, s. 10.

2. Hvad angår tillæggelse af egenskaberne »kræftfremkaldende«, »teratogen« og »mutagen« er der under hensyntagen til den nuværende viden på området angivet yderligere oplysninger i vejledningen i klassificering og etikettering i bilag VI (del II.D) til direktiv 67/548/EØF, som ændret ved Kommissionens direktiv 83/467/EØF ⁽¹⁾.

Afprøvningsmetoder

Afprøvningsmetoderne tager sigte på at give definitionerne i bilag III en specifik betydning.

De metoder, der skal anvendes, er beskrevet i bilag V til direktiv 67/548/EØF, som ændret ved Kommissionens direktiv 84/449/EØF ⁽²⁾ eller ved Kommissionens senere direktiver om tilpasning af direktiv 67/548/EØF til den tekniske udvikling. Disse metoder er igen baseret på undersøgelser og henstillinger fra internationale organer, navnlig OECD.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 16. 9. 1983, s. 1

⁽²⁾ EFT nr. L 251 af 19. 9. 1984, s. 1

RÅDETS BESLUTNING

af 12. december 1991

om indgåelse af ændringen til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, vedtaget i London i juni 1990 af parterne i protokollen

(91/690/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er påvist, at fortsatte emissioner af ozonnedbrydende stoffer i det nuværende omfang forårsager betydelig skade på ozonlaget; der er på internationalt plan enighed om, at der er behov for en betydelig reduktion i såvel produktionen som forbruget af disse stoffer; de i beslutning 80/372/EØF ⁽⁴⁾ og 82/795/EØF ⁽⁵⁾ fastsatte kontrolforanstaltninger er af begrænset virkning og dækker kun to af disse stoffer (CFC 11 og CFC 12);

Fællesskabet har sammen med alle dets medlemsstater undertegnet Wiener-konventionen om beskyttelse af ozonlaget, i det følgende benævnt »Wiener-konventionen«;

en protokol til Wiener-konventionen, Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, i det følgende benævnt »Montreal-protokollen«, blev forhandlet og vedtaget den 16. september 1987; protokollen er undertegnet af Fællesskabet og alle dets medlemsstater;

som følge af Fællesskabets ansvar for miljø og samhandel har det ved beslutning 88/540/EØF ⁽⁶⁾ godkendt Wiener-konventionen og Montreal-protokollen;

de nyeste videnskabelige undersøgelser viser, at ozonlaget kun kan beskyttes effektivt, hvis der føres strengere kontrol med chlorfluorcarboner og haloner end krævet i Montreal-protokollen; de samme undersøgelser viser, at der bør gennemføres yderligere kontrolforanstaltninger med alle andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, tetrachlor-methan og 1,1,1-trichlorethan;

i juni 1990 blev der i London vedtaget en ændring og en tilpasning af Montreal-protokollen om gennemførelsen af disse kontrolforanstaltninger, og kun ændringen kræves godkendt;

for at beskytte og forbedre miljøet er det nødvendigt at gennemføre ændringen til Montreal-protokollen, som bygger på princippet med foranstaltninger til forebyggelse af yderligere skade på ozonlaget og på de videnskabelige og tekniske data, der forelå på tidspunktet for dens vedtagelse;

Fællesskabet bør med henblik herpå godkende den nævnte ændring;

det er vigtigt, at Fællesskabet godkender ændringen til Montreal-protokollen, da nogle af bestemmelserne kun kan gennemføres, hvis Fællesskabet og alle dets medlemsstater godkender den;

for at samtlige forpligtelser i henhold til ændringen kan opfyldes korrekt, er det nødvendigt, at alle medlemsstaterne godkender den;

alle medlemsstaterne bør hurtigst muligt afslutte deres procedurer for ratifikation af ændringen, således at Fællesskabet og medlemsstaterne, såvidt muligt samtidigt, kan deponere deres godkendelses-, accept- eller ratifikationsinstrumenter —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ændringen til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 11 af 17. 1. 1991, s. 19

⁽²⁾ EFT nr. C 280 af 28. 10. 1991, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. C 120 af 6. 5. 1991, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 90 af 3. 4. 1980, s. 45.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 329 af 25. 11. 1982, s. 29.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 297 af 31. 10. 1988, s. 8.

Teksten til ændringen er knyttet til denne beslutning.

De originale tekster på engelsk, fransk, spansk, arabisk, kinesisk og russisk har alle samme gyldighed.

Artikel 2

Formanden for Rådet skal på Fællesskabets vegne deponere akten for godkendelse af ændringen til Montreal-protokollen hos De Forenede Nationers generalsekretær i overensstemmelse med artikel 13 i Wiener-konventionen og artikel 2 i ændringen til Montreal-protokollen.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at instrumenterne for ratifikation, accept eller godkendelse af ændringen til Montreal-protokollen, så vidt muligt samtidigt, deponeres inden den 31. december 1991.

Medlemsstaterne underretter om muligt inden den 15. december 1991 Kommissionen om deres ratifikationsbeslutning eller om den forventede dato for afslutningen af deres ratifikationsprocedurer. Kommissionen fastsætter sammen med medlemsstaterne — for Fællesskabet og de medlemsstater, der er rede til at tage dette skridt — en dato for samtidig deponering af instrumenterne, som skal være inden den 31. december 1991.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1991.

På Rådets vegne

J. G. M. ALDERS

Formand

*Oversættelse — EØF***ÆNDRING TIL MONTREAL-PROTOKOLLEN OM STOFFER, DER NEDBRYDER OZONLAGET****Artikel 1: ÆNDRING****A. Præambel****1. Sjette-betragtning i præamblen til protokollen affattes således:**

SOM ER BESLUTTET PÅ at beskytte ozonlaget ved at træffe sikkerhedsforanstaltninger til med en retfærdig fordeling at kontrollere de samlede globale emissioner af stoffer, der nedbryder ozonlaget. Idet endemålet er fuldstændig eliminering af disse emissioner på grundlag af den videnskabelige udvikling og under hensyntagen til de såvel tekniske og økonomiske forhold som udviklingslandenes særlige behov.

2. Syvende-betragtning i præamblen til protokollen affattes således:

SOM ERKENDER, at der kræves særlige bestemmelser med henblik på at imødekomme udviklingslandenes behov, herunder tilvejebringelse af supplerende økonomiske ressourcer og relevant teknologi, ud fra den betragtning, af omfanget af de nødvendige økonomiske midler kan forudses, og at disse midler kan forventes at få stor betydning for verdens mulighed for at løse det videnskabeligt påviste problem med nedbrydelsen af ozonlaget og de skadelige virkninger heraf.

3. Niende-betragtning i præamblen til protokollen affattes således:

SOM ERKENDER betydningen af at fremme internationalt samarbejde om forskning, udvikling og overførsel af alternativ teknologi med henblik på kontrol med og reduktion af emissionen af stoffer, der nedbryder ozonlaget, under særlig hensyntagen til udviklingslandenes behov.

B. Artikel 1: Definitioner**1. Artikel 1, nr. 4, i protokollen affattes således:**

4) »Kontrolleret stof«, et stof opført i bilag A eller bilag B til denne protokol, uanset om det forefindes isoleret eller i en blanding. Det omfatter isomerer af ethvert sådant stof, medmindre andet er anført i det relevante bilag, men omfatter ikke sådanne kontrollerede stoffer eller blandinger, som findes i et fremstillet produkt, bortset fra beholdere anvendt til transport eller oplagring af det pågældende stof.

2. Artikel 1, nr. 5, i protokollen affattes således:

5) »Produktion«, den producerede mængde af kontrollerede stoffer, minus den mængde, der destrueres ved hjælp af teknologier, der skal godkendes af partnerne, og minus den mængde, der fuldt ud anvendes som udgangsmaterialer til fremstilling af andre kemikalier. En genvundet og genanvendt mængde betragtes ikke som »produktion«.

3. Følgende nummer tilføjes i artikel 1 i protokollen:

9) »Overgangsstof«, et stof opført i bilag C til denne protokol, uanset om det forfindes isoleret eller i en blanding. Det omfatter isomerer af ethvert sådant stof, medmindre andet er anført i bilag C, men omfatter ikke overgangsstoffer eller blandinger, som findes i et fremstillet produkt, bortset fra beholdere anvendt til transport eller oplagring af det pågældende stof.«

C. Artikel 2, stk. 5

Artikel 2, stk. 5, i protokollen affattes således:

»5. Enhver part kan for en eller flere kontrolperioder overføre en hvilken som helst del af sit beregnede produktionsniveau som anført i artikel 2A til 2E til en anden part, forudsat at de samlede kombinerede beregnede niveauer for de berørte parter produktion af en hvilken som helst gruppe af kontrollerede stoffer ikke overskrider de i nævnte artikler fastsatte grænser for den pågældende gruppe. En sådan overførsel af produktion meddeles sekretariatet af hver af de berørte parter med angivelse af betingelserne og tidsrummet for den pågældende overførsel«.

D. Artikel 2, stk. 6

Følgende ord indføres i artikel 2, stk. 6, foran ordene »kontrollerede stoffer«, første gang de optræder:

»de i bilag A eller bilag B nævnte«.

E. Artikel 2, stk. 8, litra a)

Følgende ord tilføjes efter ordene »denne artikel«, hver gang de optræder i artikel 2, stk. 8, litra a), i denne protokol:

»og artikel 2A til 2E«.

F. Artikel 2, stk. 9, litra a), nr. i)

Følgende ord tilføjes efter »bilag A« i artikel 2, stk. 9, litra a), i protokollen:

»og/eller bilag B«.

G. Artikel 2, stk. 9, litra a), nr. ii)

Følgende ord udgår i artikel 2, stk. 9, litra a), nr. ii), i protokollen:

»i forhold til 1986-niveauerne«.

H. Artikel 2, stk. 9, litra c)

Følgende ord udgår i artikel 2, stk. 9, litra c), i protokollen:

»der repræsenterer mindst 50 % af parternes samlede forbrug af de kontrollerede stoffer«

og erstattes med:

»der repræsenterer et flertal af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede tilstedeværende og stemmeafgivende parter og et flertal af de øvrige tilstedeværende og stemmeafgivende parter«.

I. Artikel 2, stk. 10, litra b)

Artikel 2, stk. 10, litra b), i protokollen ophæves, og artikel 2, stk. 10, litra a), bliver til stk. 10.

J. Artikel 2, stk. 11

Følgende ord tilføjes hver gang efter ordene »denne artikel« i artikel 2, stk. 11, i protokollen:

»og artikel 2 A til 2 E«.

K. Artikel 2 C: Andre fuldt halogenerede CFC

Følgende indsættes i protokollen som artikel 2 C:

»Artikel 2 C

Andre fuldt halogenerede CFC

1. Hver part skal sikre, at dens beregnede niveau for forbrug af de i gruppe I i bilag B anførte kontrollerede stoffer ikke på årsbasis overskrider 80 % af dens beregnede forbrug i 1989 i den tolv månedersperiode, der begynder den 1. januar 1993, og i hver tolv månedersperiode derefter. Hver part, der producerer et eller flere af disse stoffer, skal i de samme perioder sikre, at dens beregnede niveau for produktion af stofferne ikke på årsbasis overskrider 80 % af dens beregnede niveau for produktion i 1989. Til imødekommelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parter grundlæggende hjemmemarkedsbehov kan dens beregnede niveau for produktion imidlertid overskride denne grænse med op til 10 % af dens beregnede niveau for produktion i 1989.
2. Hver part skal sikre, at dens beregnede niveau for forbrug af de i gruppe I i bilag B anførte kontrollerede stoffer ikke på årsbasis overskrider 15 % af dens beregnede niveau for forbrug i 1989 i den tolv månedersperiode, der begynder den 1. januar 1997, og i hver tolv månedersperiode derefter. Hver part, der producerer et eller flere af disse stoffer, skal i de samme perioder sikre, at dens beregnede niveau for produktion af stofferne ikke på årsbasis overskrider 15 % af dens beregnede produktionsniveau i 1989. Til imødekommelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parter grundlæggende hjemmemarkedsbehov kan dens beregnede niveau for produktion imidlertid overskride denne grænse med op til 10 % af dens beregnede niveau for produktion i 1989.
3. Hver part skal sikre, at dens beregnede niveau for forbrug af de i gruppe I i bilag B anførte kontrollerede stoffer ikke overskrider nul i den tolv månedersperiode, der begynder den 1. januar 2000, og i hver tolv månedersperiode derefter. Hver part, der producerer et eller flere af disse stoffer, skal i de samme perioder sikre, at dens beregnede niveau for produktion af stofferne ikke overskrider nul. Til imødekommelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parter grundlæggende hjemmemarkedsbehov kan dens beregnede niveau for produktion imidlertid overskride denne grænse med op til 15 % af dens beregnede niveau for produktion for 1989«.

L. Artikel 2 D: Tetrachlormethan

Følgende indsættes i protokollen som artikel 2 D:

»Artikel 2 D

Tetrachlormethan

1. Hver part skal sikre, at dens beregnede niveau for forbrug af det i gruppe II i bilag B anførte kontrollerede stof ikke på årsbasis overskrider 15 % af dens beregnede niveau for forbrug i 1989 i den tolv månedersperiode, der begynder den 1. januar 1995, og i hver tolv månedersperiode derefter. Hver part, der producerer det pågældende stof, skal i de samme perioder sikre, at dens beregnede niveau for produktion af stoffet ikke på årsbasis overskrider 15 % af dens beregnede niveau for produktion i 1989. Til imødekommelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parter grundlæggende hjemmemarkedsbehov kan dens beregnede niveau for produktion imidlertid overskride denne grænse med op til 10 % af dens beregnede niveau for produktion i 1989.
2. Hver part skal sikre, at dens beregnede niveau for forbrug af det i gruppe II i bilag B anførte kontrollerede stof ikke overskrider nul i den tolv månedersperiode, der begynder den 1. januar 2000, og i hver tolv månedersperiode derefter. Hver part, der producerer dette stof, skal i de

samme perioder sikre, at dens beregnede niveau for produktion af stoffet ikke overskrider nul. Til imødekommelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parters grundlæggende hjemmemarkedsbehov kan dens beregnede produktionsniveau imidlertid overskride denne grænse med op til 15 % af dens beregnede niveau for produktion for 1989».

M. Artikel 2 E: 1,1,1-trichlorethan (methylchloroform)

Følgende indsættes i protokollen som artikel 2 E:

»Artikel 2 E

1,1,1-trichlorethan (methylchloroform)

1. Hver part skal sikre, at dens beregnede niveau for forbrug af det i gruppe III i bilag B anførte kontrollerede stof ikke på årsbasis overskrider dens beregnede niveau for forbrug i 1989 i den tolv månedersperiode, der begynder den 1. januar 1993, og i hver tolv månedersperiode derefter. Hver part, der producerer det pågældende stof, skal i de samme perioder sikre, at dens beregnede niveau for produktion af stoffet ikke på årsbasis overskrider dens beregnede niveau for produktion i 1989. Til imødekommelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parters grundlæggende hjemmemarkedsbehov kan dens beregnede niveau for produktion imidlertid overskride denne grænse med op til 10 % af dens beregnede niveau for produktion i 1989.
2. Hver part skal sikre, at dens beregnede niveau for forbrug af det i gruppe III i bilag B anførte kontrollerede stof ikke på årsbasis overskrider 70 % af dens beregnede niveau for forbrug i 1989 i den tolv månedersperiode, der begynder den 1. januar 1995, og i hver tolv månedersperiode derefter. Hver part, der producerer det pågældende stof, skal i de samme perioder sikre, at dens beregnede niveau for produktion af stofferne ikke på årsbasis overskrider 70 % af dens beregnede produktionsniveau i 1989. Til imødekommelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parters grundlæggende hjemmemarkedsbehov kan dens beregnede produktionsniveau imidlertid overskride denne grænse med op til 10 % af dens beregnede niveau for produktion i 1989.
3. Hver part skal sikre, at dens beregnede niveau for forbrug af det i gruppe III i bilag B anførte kontrollerede stof ikke på årsbasis overskrider 30 % af dens beregnede niveau for forbrug i 1989 i den tolv månedersperiode, der begynder den 1. januar 2000, og i hver tolv månedersperiode derefter. Hver part, der producerer det pågældende stof, skal i de samme perioder sikre, at dens beregnede niveau for produktion af stoffet ikke på årsbasis overskrider 30 % af dens beregnede niveau for produktion i 1989. Til imødekommelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parters grundlæggende hjemmemarkedsbehov kan dens beregnede niveau for produktion imidlertid overskride denne grænse med op til 10 % af dens beregnede niveau for produktion i 1989.
4. Hver part skal sikre, at dens beregnede niveau for forbrug af det i gruppe III i bilag B anførte kontrollerede stof ikke overskrider nul i den tolv månedersperiode, der begynder den 1. januar 2005, og i hver tolv månedersperiode derefter. Hver part, der producerer det pågældende stof, skal i de samme perioder sikre, at dens beregnede niveau for produktion af stoffet ikke overskrider nul. Til imødekommelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parters grundlæggende hjemmemarkedsbehov kan dens beregnede produktionsniveau imidlertid overskride denne grænse med op til 15 % af dens beregnede produktionsniveau i 1989.
5. I 1992 undersøger parterne muligheden for en hurtigere gennemførelse af de i denne artikel anførte reduktioner«.

N. Artikel 3: Beregning af kontrolniveauer

1. Følgende indsættes efter »artikel 2« i artikel 3 i protokollen:

»2 A til 2 E «.

2. Følgende ord indsættes efter »bilag A«, hver gang det optræder i artikel 3 i protokollen:

»eller bilag B «.

O. Artikel 4: Kontrol med handelen med tredjeparter**1. Artikel 4, stk. 1 til 5, affattes således:**

»1. Fra den 1. januar 1990 skal hver part forbyde import af de i bilag A anførte kontrollerede stoffer fra enhver stat, der ikke er part i denne protokol.

1a. Inden et år efter ikrafttrædelsen af dette stykke skal hver part forbyde import af de i bilag B anførte kontrollerede stoffer fra enhver stat, der ikke er part i denne protokol.

2. Fra den 1. januar 1993 skal hver part forbyde eksport af de i bilag A anførte kontrollerede stoffer til enhver stat, der ikke er part i denne protokol.

2a. Et år efter ikrafttrædelsen af dette stykke skal hver part forbyde eksport af de i bilag B anførte kontrollerede stoffer til enhver stat, der ikke er part i denne protokol.

3. Inden den 1. januar 1992 skal parterne, efter procedurerne i konventionens artikel 10, i et bilag udarbejde en liste over produkter, der indeholder de i bilag A anførte kontrollerede stoffer. Parter, som ikke har gjort indsigelse mod bilaget i overensstemmelse med disse procedurer, skal inden et år efter bilagets ikrafttræden forbyde import af disse produkter fra enhver stat, der ikke er part i denne protokol.

3a. Inden tre år efter dette stykkes ikrafttræden skal parterne, efter procedurerne i konventionens artikel 10, i et bilag udarbejde en liste over produkter, der indeholder de i bilag B anførte kontrollerede stoffer. Parter, som ikke har gjort indsigelse mod bilaget i overensstemmelse med disse procedurer, skal inden et år efter bilagets ikrafttræden forbyde import af disse produkter fra enhver stat, der ikke er part i denne protokol.

4. Parterne skal senest den 1. januar 1994 afgøre, om det er praktisk muligt at forbyde eller begrænse importen af produkter, der er fremstillet med, men som ikke indeholder kontrollerede stoffer som anført i bilag A, fra stater, der ikke er parter i denne protokol. Hvis det anses for muligt, skal parterne, efter procedurerne i konventionens artikel 10, i et bilag udarbejde en liste over sådanne produkter. Parter, som ikke har gjort indsigelse mod bilaget i overensstemmelse med disse procedurer, skal inden et år efter bilagets ikrafttræden forbyde import af disse produkter fra enhver stat, der ikke er part i denne protokol.

4a. Inden fem år efter dette stykkes ikrafttræden skal parterne afgøre, om det er praktisk muligt at forbyde eller begrænse importen af produkter, der er fremstillet med, men som ikke indeholder kontrollerede stoffer som anført i bilag B, fra stater der ikke er parter i denne protokol. Hvis det anses for muligt, skal parterne, efter procedurerne i konventionens artikel 10, i et bilag udarbejde en liste over sådanne produkter. Parter, som ikke har gjort indsigelse mod bilaget i overensstemmelse med disse procedurer, skal inden et år efter bilagets ikrafttræden forbyde eller begrænse importen af disse produkter fra enhver stat, der ikke er part i denne protokol.

5. Hver part forpligter sig til, så vidt det overhovedet er praktisk muligt, at modvirke eksport af teknologi til fremstilling og anvendelse af kontrollerede stoffer til stater, der ikke er parter i denne protokol«.

2. Artikel 4, stk. 8, i protokollen affattes således:

»8. Uanset bestemmelserne i denne artikel kan import som omhandlet i stk. 1, 1a, 3, 3a, 4 og 4a og eksport som omhandlet i stk. 2 og 2a tillades fra eller til enhver stat, der ikke er part i denne protokol, hvis det på et møde mellem parterne er blevet fastslået, at den pågældende stat fuldt ud overholder artikel 2, 2 A til 2 E og nærværende artikel og i dette øjemed har indgivet de i artikel 7 omhandlede oplysninger«.

3. Følgende stykke indsættes som artikel 4, stk. 9, i protokollen:

»9. I denne artikel omfatter udtrykket »stat, der ikke er part i denne protokol« med hensyn til et givet kontrolleret stof en stat eller en regional organisation for økonomisk integration, som

ikke har givet sit samtykke til at være forpligtet af de gældende kontrolforanstaltninger for det pågældende stof».

P. Artikel 5: Udviklingslandenes særlige situation

Artikel 5 i protokollen affattes således:

- »1. Enhver part, der er et udviklingsland, og hvis årlige beregnede niveau for forbrug af de i bilag A anførte kontrollerede stoffer er under 0,3 kg pr. indbygger på datoen for protokollens ikrafttræden for den pågældende part eller når som helst derefter indtil den 1. januar 1999, kan, til imødekommelse af sine grundlæggende hjemmemarkedsbehov, udsætte opfyldelsen af de i artikel 2 A til 2 E fastsatte kontrolforanstaltninger med ti år.
2. Enhver part som omhandlet i stk. 1 i denne artikel må imidlertid hverken overskride et årligt beregnet niveau for forbrug af de i bilag A anførte kontrollerede stoffer på 0,3 kg pr. indbygger eller et årligt beregnet niveau for forbrug af de i bilag B anførte kontrollerede stoffer på 0,2 kg pr. indbygger.
3. Ved gennemførelsen af kontrolforanstaltningerne i artikel 2 A til 2 E kan enhver part som anført i stk. 1 i denne artikel som udgangspunkt for vurderingen af gennemførelsen af kontrolforanstaltningerne anvende:
 - a) for kontrollerede stoffer i bilag A: enten gennemsnittet af sit årlige beregnede niveau for forbrug for perioden 1995 til 1997 inklusive eller et beregnet niveau for forbrug på 0,3 kg pr. indbygger, idet det laveste tal er gældende
 - b) for kontrollerede stoffer i bilag B: gennemsnittet af sit årlige beregnede niveau for forbrug i perioden 1998 til 2000 inklusive eller et beregnet niveau for forbrug på 0,2 kg pr. indbygger, idet det laveste niveau er gældende.
4. Hvis en part som anført i stk. 1 i denne artikel på et hvilket som helst tidspunkt, inden den undergives pligten til kontrolforanstaltninger som omhandlet i artikel 2 A til 2 E, ser sig ude af stand til at tilvejebringe passende forsyninger af kontrollerede stoffer, kan den anmelde det til sekretariatet. Sekretariatet videregiver straks et eksemplar af anmeldelsen til parterne, som drøfter spørgsmålet på deres følgende møde og vedtager passende foranstaltninger.
5. En effektiv gennemførelse af økonomisk samarbejde som omhandlet i artikel 10 og teknologioverførsel som omhandlet i artikel 10 A er bestemmende for, om parterne i stk. 1 i denne artikel vil være i stand til at opfylde pligten til at gennemføre kontrolforanstaltningerne i artikel 2 A til 2 E.
6. Enhver part som omhandlet i stk. 1 i denne artikel kan når som helst skriftligt meddele sekretariatet, at den, skønt den har truffet alle praktisk gennemførlige foranstaltninger, er ude af stand til at opfylde nogle af eller alle de i artikel 2 A til 2 E fastsatte forpligtelser som følge af en utilstrækkelig gennemførelse af artikel 10 og 10 A. Sekretariatet sender straks et eksemplar af anmeldelsen til parterne, som under skyldig hensyntagen til stk. 5 i denne artikel drøfter spørgsmålet på deres følgende møde og vedtager passende foranstaltninger.
7. I tidsrummet mellem anmeldelsen og parternes møde, hvor de i stk. 6 omhandlede passende foranstaltninger vedtages, eller i et længere tidsrum, hvis der træffes beslutning herom på parternes møde, vil de i artikel 8 omhandlede procedurer i tilfælde af manglende overholdelse ikke blive taget i anvendelse mod den pågældende part.
8. Parterne skal på et møde, senest i 1995, gennemgå situationen for de i stk. 1 i denne artikel omhandlede parter, herunder den effektive gennemførelse af det økonomiske samarbejde med og teknologioverførslen til disse parter, og vedtage de ændringer, de finder nødvendige med hensyn til planen for gennemførelsen af de for disse parter gældende kontrolforanstaltninger.

9. De i stk. 4, 6 og 7 i denne artikel omhandlede parter træffer beslutninger efter den samme procedure, som anvendes til beslutningsprocessen i artikel 10«.

Q. Artikel 6: Vurdering og revision af kontrolforanstaltningerne

Første punktum i artikel 6 i protokollen affattes således:

»For første gang i 1990 og derefter mindst hvert fjerde år skal parterne vurdere de i artikel 2 og artikel 2 A til 2 E omhandlede kontrolforanstaltninger og situationen for så vidt angår produktion, import og eksport af overgangsstofferne i gruppe I i bilag C på grundlag af de foreliggende videnskabelige, miljømæssige, tekniske og økonomiske oplysninger«.

R. Artikel 7: Indberetning af data

Artikel 7 i protokollen affattes således:

1. Hver part skal, senest tre måneder efter at have tiltrådt protokollen, meddele sekretariatet statistiske oplysninger om sin produktion, import og eksport af hvert af de kontrollerede stoffer i bilag A for året 1986 eller de bedst mulige skøn herover, såfremt der ikke foreligger sådanne data.

2. Hver part skal meddele sekretariatet statistiske oplysninger om sin produktion, import og eksport af hvert af de kontrollerede stoffer i bilag B og hvert af overgangsstofferne i gruppe I i bilag C for året 1989 eller de bedst mulige skøn herover, såfremt der ikke foreligger sådanne data, senest tre måneder efter den dato, hvor protokollens bestemmelser vedrørende disse stoffer træder i kraft for den pågældende part.

3. Hver part skal meddele sekretariatet statistiske oplysninger om sin årlige produktion (som defineret i artikel 1, stk. 5) og særskilt:

- de mængder, der er anvendt til udgangsmaterialer
- de mængder, der er destrueret ved hjælp af teknologier, som er godkendt af parterne
- Import og eksport til henholdsvis parter og ikke-parter

af hvert af de kontrollerede stoffer i bilag A og B såvel som af overgangsstofferne i gruppe I i bilag C for det år, i hvilket bestemmelserne vedrørende stofferne i bilag B trådte i kraft for den pågældende part, og for hvert år derefter. Oplysningerne fremsendes senest ni måneder efter udløbet af det år, oplysningerne vedrører.

4. For parter omhandlet i artikel 2, stk. 8, litra a), er kravene i stk. 1, 2 og 3 i nærværende artikel med hensyn til statistiske oplysninger om import og eksport opfyldt, hvis den pågældende regionale organisation for økonomisk integration fremsender oplysninger om import og eksport mellem organisationen og stater, der ikke er medlemmer af den pågældende organisation«.

S. Artikel 9: Forskning, udvikling, folkeoplysning og informationsudveksling

Artikel 9, stk. 1, litra a) i protokollen affattes således:

»a) De bedst mulige teknologier til at forbedre indeslutning, genvinding, genanvendelse eller destruering af kontrollerede stoffer og overgangsstoffer eller til på anden vis at reducere emissionen heraf«.

T. Artikel 10: Finansiell mekanisme

Artikel 10 i protokollen affattes således:

»Artikel 10

Finansiel mekanisme

1. Parterne opretter en mekanisme for økonomisk og teknisk samarbejde, herunder teknologioverførsel, med parter som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i denne protokol for at sætte dem i stand til at gennemføre kontrolforanstaltningerne i protokollens artikel 2 A til 2 E. Denne mekanisme, hvortil bidragene lægges til andre økonomiske overførsler til de i det pågældende stykke omhandlede parter, skal dække alle godkendte meromkostninger for disse parter med henblik på at sætte dem i stand til at gennemføre kontrolforanstaltningerne i protokollen. En vejledende liste over kategorier af meromkostninger vedtages på parternes møde.
2. Den i stk. 1 omhandlede mekanisme omfatter en multilateral fond. Den kan også omfatte andre midler til multilateralt, regionalt og bilateralt samarbejde.
3. Den multilaterale fond skal:
 - a) dække de godkendte meromkostninger på grundlag af tilskud eller eftergivelse alt efter omstændighederne og i overensstemmelse med de af parterne vedtagne kriterier
 - b) finansiere clearing-house-funktioner med henblik på:
 - i) at bistå de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parter med at indredse deres behov for samarbejde på grundlag af undersøgelser vedrørende det pågældende land og andet teknisk samarbejde
 - ii) at fremme teknisk samarbejde med henblik på at imødekomme disse behov
 - iii) at distribuere information og relevant materiale som omhandlet i artikel 9 og afholde workshops, uddannelsesmøder og andre lignende aktiviteter til fordel for parter, der er udviklingslande
 - iv) at fremme og overvåge andre former for multilateralt, regionalt og bilateralt samarbejde for de parter, der er udviklingslande
 - c) finansiere sekretariatsomkostningerne ved den multilaterale fond og andre omkostninger i forbindelse med fonden.
4. Den multilaterale fond er underlagt parterne, som træffer beslutning om fondens overordnede politik.
5. Parterne opretter en eksekutivkomité, der skal udvikle og overvåge gennemførelsen af specifikke foranstaltninger, retningslinjer og administrative ordninger, herunder udbetaling af midler, med henblik på virkeliggørelsen af den multilaterale fonds mål. Eksekutivkomitéen udfører sine opgaver, anført i det af parterne vedtagne kommissorium, med samarbejde og bistand fra Den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling (Verdensbanken), De Forenede Nationers Miljøprogram, De Forenede Nationers Udviklingsprogram eller andre organer mod relevant kompetence. Parterne støtter eksekutivkomitéens medlemmer, der udvælges under hensyntagen til en ligelig repræsentation af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parter og de andre parter.
6. Den multilaterale fond finansieres ved bidrag fra de parter, der ikke er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i konvertibel valuta eller, under visse omstændigheder, i national valuta, på grundlag af De Forenede Nationers kriterier. Andre parter vil blive ansporet til at yde bidrag til fonden. Bilateralt og i særlige af parterne godkendte tilfælde regionalt samarbejde kan op til en vis procentdel og i overensstemmelse med de kriterier, parterne måtte vedtage, betragtes som et bidrag til den multinationale fond, forudsat at dette samarbejde mindst:
 - a) har snæver tilknytning til overholdelsen af bestemmelserne i denne protokol

- b) tilvejebringer yderligere ressourcer
 - c) dækker godkendte meromkostninger.
7. Parterne vedtager programbudgettet for den multilaterale fond for hver bevillingsperiode og de enkelte parters procentvise bidrag hertil.
8. Ressourcer fra den multilaterale fond udbetales efter aftale med den modtagende part.
9. Parterne skal så vidt muligt vedtage beslutninger i henhold til denne artikel ved konsensus. Hvis alle forsøg på at nå til konsensus mislykkes og der ikke nås til enighed, træffes beslutninger med et flertal på to tredjedele af de tilstedeværende og stemmeafgivende parter, der repræsenterer et flertal af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede tilstedeværende og stemmeafgivende parter og et flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende parter, der ikke er omhandlet i nævnte artikel.
10. Den i henhold til denne artikel oprettede finansielle mekanisme berører ikke eventuelle fremtidige ordninger, som måtte blive udviklet med hensyn til andre miljøspørgsmål«.

U. Artikel 10 A: Teknologioverførsel

Følgende artikel indsættes i protokollen som artikel 10A:

»Artikel 10A

Teknologioverførsel

Hver part skal, i overensstemmelse med de under den finansielle mekanisme støttede programmer, træffe alle praktisk gennemførlige foranstaltninger til at sikre:

- a) at de bedste tilgængelige og miljømæssigt sikre erstatningsstoffer og tilknyttede teknologier hurtigt overføres til de i artikel 5, stk. 1, omhandlede parter
- b) at den i litra a) omhandlede teknologioverførsel finder sted på rimelige betingelser og mestbegunstigelsesvilkår«.

V: Artikel 11: Parternes møder

Artikel 11, stk. 4, litra g), i protokollen affattes således:

»g) vurdere kontrolforanstaltningerne og situationen med hensyn til overgangsstofferne i overensstemmelse med artikel 6«.

W. Artikel 17: Parter, der tiltræder efter ikrafttrædelsen

Følgende ord indsættes efter »artikel 2« i artikel 17:

»artikel 2 A til 2 E og«.

X. Artikel 19: Opsigelse

Artikel 19 i protokollen affattes således:

»Enhver part kan når som helst, fire år efter at have påtaget sig de i artikel 2 A, stk. 1, omhandlede forpligtelser, opsig denne protokol ved skriftlig meddelelse til depositaren. Enhver sådan opsigelse træder i kraft ved udløbet af et år efter datoen for depositarens modtagelse heraf eller på en senere dato, som måtte være angivet i meddelelsen om opsigelsen«.

Y. Bilag

Følgende bilag føjes til protokollen:

„Bilag B

KONTROLLEREDE STOFFER

Gruppe	Stof	Ozonnedbrydende potentiel
Gruppe I		
CF ₃ Cl	(CFC-13)	1,0
C ₂ FCl ₅	(CFC-111)	1,0
C ₂ F ₂ Cl ₄	(CFC-112)	1,0
C ₃ FCl ₇	(CFC-211)	1,0
C ₃ F ₂ Cl ₆	(CFC-212)	1,0
C ₃ F ₃ Cl ₅	(CFC-213)	1,0
C ₃ F ₄ Cl ₄	(CFC-214)	1,0
C ₃ F ₅ Cl ₃	(CFC-215)	1,0
C ₃ F ₆ Cl ₂	(CFC-216)	1,0
C ₃ F ₇ Cl	(CFC-217)	1,0
Gruppe II		
CCl ₄	Tetrachlormethan	1,1
Gruppe III		
C ₂ H ₃ Cl ₃ (*)	1,1,1-trichlorethan (methylchloroform)	0,1

(*) Denne formel vedrører ikke 1,1,2-trichlorethan.

Bilag C

OVERGANGSSTOFFER

Gruppe	Stof
Gruppe I	
CHFCI ₂	(HCFC-21)
CHF ₂ Cl	(HCFC-22)
CH ₂ FCI	(HCFC-31)
C ₂ HFCl ₄	(HCFC-121)
C ₂ HF ₂ Cl ₃	(HCFC-122)
C ₂ HF ₃ Cl ₂	(HCFC-123)
C ₂ HF ₄ Cl	(HCFC-124)
C ₂ H ₂ FCI ₃	(HCFC-131)
C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂	(HCFC-132)
C ₂ H ₂ F ₃ Cl	(HCFC-133)
C ₂ H ₃ FCI ₂	(HCFC-141)
C ₂ H ₃ F ₂ Cl	(HCFC-142)
C ₂ H ₄ FCI	(HCFC-151)
C ₃ HFCl ₆	(HCFC-221)
C ₃ HF ₂ Cl ₅	(HCFC-222)
C ₃ HF ₃ Cl ₄	(HCFC-223)
C ₃ HF ₄ Cl ₃	(HCFC-224)
C ₃ HF ₅ Cl ₂	(HCFC-225)
C ₃ HF ₆ Cl	(HCFC-226)
C ₃ H ₂ FCI ₅	(HCFC-231)
C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄	(HCFC-232)
C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃	(HCFC-233)
C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂	(HCFC-234)
C ₃ H ₂ F ₅ Cl	(HCFC-235)
C ₃ H ₃ FCI ₄	(HCFC-241)
C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃	(HCFC-242)
C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂	(HCFC-243)
C ₃ H ₃ F ₄ Cl	(HCFC-244)
C ₃ H ₄ FCI ₃	(HCFC-251)
C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂	(HCFC-252)
C ₃ H ₄ F ₃ Cl	(HCFC-253)
C ₃ H ₅ FCI ₂	(HCFC-261)
C ₃ H ₅ F ₂ Cl	(HCFC-262)
C ₃ H ₆ FCI	(HCFC-271)«

Artikel 2: IKRAFTTRÆDEN

1. Denne ændring træder i kraft den 1. januar 1992, forudsat at mindst 20 ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter for ændringen er blevet deponeret af stater eller regionale organisationer for økonomisk integration, som er parter i Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget. Såfremt disse betingelser ikke er opfyldt på denne dato, træder ændringen i kraft den 90. dag efter den dato, på hvilken betingelserne er blevet opfyldt.
 2. For så vidt angår stk. 1, tæller ethvert sådant instrument, der deponeres af en regional organisation for økonomisk integration, ikke med ud over de instrumenter, som er deponeret af medlemsstater af den pågældende organisation.
 3. Efter denne ændrings ikrafttrædelse som fastsat i stk. 1 træder den i kraft for enhver anden part i protokollen den 90. dag efter datoen for deponeringen af vedkommende parts ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument.
-

RÅDETS AFGØRELSE

af 12. december 1991

om et program med henblik på etablering af et indre marked for informationstjenester

(91/691/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

På grund af informationers økonomiske betydning er etableringen af et indre marked for informationstjenester et vigtigt led i styrkelsen af det indre marked indtil udgangen af 1992;

de første resultater af gennemførelsen af handlingsplanen for etablering af et marked for informationstjenester, som blev vedtaget ved beslutning 88/524/EØF ⁽⁴⁾, viser, at der er behov for et supplerende program;

der er mange retlige, administrative, skatte- og afgiftsmæssige og andre tekniske hindringer for udviklingen af et indre informationsmarked, som hæmmer indførelsen af nye tjenester, og som i visse tilfælde fører til konkurrenceforvridning;

udviklingen af informationsressourcer og informationsbaserede tjenester kræver anvendelse af nye teknologier i det europæiske samarbejde;

Fællesskabet har en stærk konkurrencemæssig stilling på nogle områder inden for informationsmarkedet, medens den bør styrkes på andre; konkurrenceforvridning skal dog undgås;

der bør i første række foretages en undersøgelse af behovet for en forenkling af procedurerne og en harmonisering med hensyn til adgangen til databaserne;

det eksisterende behov hos informationstjenestebrugere, navnlig brugere i små og mellemstore virksomheder og i

mindre gunstigt stillede regioner i Fællesskabet, samt disses legitime krav, fortjener særlig opmærksomhed;

det er ønskeligt at have passende midler til underretning af små og mellemstore virksomheder om programmet og til at tilskynde dem til deltagelse heri;

den uensartede udvikling i udbuddet og brugen af informationstjenester i medlemsstaterne kræver særlig opmærksomhed med henblik på den indre samhørighed i Fællesskabet og det indre markeds funktion;

af det beløb, der skønnes nødvendigt, kan den del, der afsættes til finansiering af pilot- og demonstrationsprojekter, navnlig anvendes til at opnå en eventuel supplerende finansiering fra de berørte parter og således fremkalde en multiplikatorvirkning på udviklingen af det europæiske marked for informationstjenester;

en politik for informationsmarkedet skal være et supplement til andre igangværende fællesskabsinitiativer, navnlig på telekommunikationsområdet;

programmet bør have en varighed på fire år;

et beløb på 64 mio. ECU skønnes nødvendigt til programmets iværksættelse; i tidsrummet 1991/1992 skønnes det nødvendige beløb at være på 21,6 mio. ECU inden for rammerne af de nuværende finansielle overslag;

de beløb, der skal afsættes til finansiering af programmet efter regnskabsåret 1992, skal indgå i Fællesskabets gældende finansielle ramme;

Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne afgørelse end artikel 235 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der opstilles et program, hvis formål er at:

1) etablere et indre marked for informationstjenester

⁽¹⁾ EFT nr. C 53 af 28. 2. 1991, s. 65.⁽²⁾ EFT nr. C 240 af 16. 9. 1991, s. 220.⁽³⁾ EFT nr. C 159 af 17. 6. 1991, s. 16.⁽⁴⁾ EFT nr. L 288 af 21. 10. 1988, s. 39.

- 2) fastslå de stærke og svage punkter i de bestående informationstjenester i Fællesskabet og stimulere og styrke de europæiske informationstjenesters konkurrenceevne
- 3) fremme anvendelsen af avancerede informationstjenester
- 4) intensivere det europæiske samarbejde med henblik på at nå frem til en fællesskabspolitik på informationstjenesteseområdet med særlig opmærksomhed rettet mod de små og mellemstore virksomheder, forskellen mellem de forskellige områder og den svage udvikling i Fællesskabets mindst begunstigede områder
- 5) udnytte resultaterne af andre fællesskabsprogrammer eller nationale programmer med det formål at styrke markedet for informationstjenester.

Artikel 2

For at nå de mål, der er fastsat i artikel 1, iværksættes følgende aktioner under Kommissionens ansvar i overensstemmelse med aktionslinjerne i bilag I og retningslinjerne for programmets gennemførelse i bilag II:

- 1) forbedring af kendskabet til det indre informationsmarked
- 2) fjernelse af retlige, administrative og tekniske hindringer
- 3) forbedring af brugervenlighed og øgning af viden om brug af informationstjenester
- 4) støtte til strategiske initiativer på informationsområdet.

Ingen af disse aktioner må overlape det arbejde, der udføres på disse områder som led i programmer på fællesskabsplan eller på nationalt plan.

Artikel 3

1. Programmet har en varighed på fire år.
2. De midler, der skønnes nødvendige til programmets gennemførelse, beløber sig til 64 mio. ECU, heraf 21,6 mio. ECU for tidsrummet 1991/1992 inden for de finansielle overslag for 1988 til 1992. For programmets senere anvendelsesperiode skal beløbet indgå i Fællesskabets gældende finansielle ramme.
3. Budgetmyndigheden fastsætter de disponible bevillinger for hvert regnskabsår under hensyn til principperne om forsvarlig forvaltning i artikel 2 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

4. Fællesskabets bidrag til hver aktionslinje skal på grundlag af omkostningsdeling normalt udgøre 50 %.

Artikel 4

1. Kommissionen er ansvarlig for programmets gennemførelse. Den bistås af et udvalg af rådgivende karakter, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.
3. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.
4. Kommission tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 5

1. Uanset artikel 4 gælder proceduren i stk. 2 og 3 for udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram for gennemførelse af aktionslinjerne i bilag I, for fordelingen af budgetudgifterne, for iværksættelsen af en smidigere finansieringsordning end indkaldelse af tilbud, for hensyntagen i særlige tilfælde til ikke-indkaldte projektforslag, for støtte til projekter under aktionslinje 3 i bilag I samt for strategiske informationsinitiativer, der indebærer et finansielt bidrag fra Fællesskabet på over 500 000 ECU.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i tre måneder regnet fra datoen for underretningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i foregående afsnit.

Artikel 6

Midtvejs i og ved afslutningen af programmet forelægger Kommissionen efter behandling i det i artikel 4 nævnte udvalg Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport, udarbejdet af uafhængige eksperter, om de resultater, der er opnået under gennemførelsen af de i artikel 2 nævnte aktioner, og Kommissionen kan på baggrund af de opnåede resultater foreslå justeringer i programmets forløb. Den årlige rapport fra Det Europæiske Informationsmarkedstilsyn og de regelmæssige rapporter fra Den Juridiske Rådgivende Gruppe forelægges ligeledes Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Artikel 7

1. Kommissionen bemyndiges til at forhandle med tredje-lande, der deltager i udviklingen af markedet for informa-

tionstjenester, om indgåelse af aftaler, således at disse lande helt eller delvis tilknyttes programmet. Sådanne aftaler skal baseres på princippet om gensidighed.

2. Kommissionen skal, før den indleder de i stk. 1 omhandlede forhandlinger, underrette Rådet om, at den agter at indlede forhandlinger, og om de generelle vilkår for disse forhandlinger. Kommissionen tager hensyn til Rådets holdning.

Artikel 8

Denne afgørelse får virkning på dagen for dens vedtagelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1991.

På Rådets vegne

J. G. M. ALDERS

Formand

BILAG I

AKTIONSLINJER FOR IMPACT 2

Aktionslinje 1: Forbedring af kendskabet til informationsmarkedet

- 1.1. Det Europæiske Informationsmarkedstilsyn (IMO) vil, samtidig med at omfanget udvides, fortsætte sine aktiviteter med det formål at definere Fællesskabets konkurrencemæssige styrke og svaghed inden for sektoren. Hensigten er at holde fællesskabsinstitutionerne og medlemsstaterne informeret i forbindelse med udarbejdelsen af deres politik. I den indledende fase af IMPACT koncentrerer IMO sin indsats om udbuddet af databasetjenester. Området for IMO's undersøgelser vil blive udvidet til også at omfatte tilgrænsende forlagsmarkeder, herunder især markedet for erhvervsforlag og videnskabelig, teknisk og medicinsk forlagsvirksomhed. IMO vil i højere grad koncentrere sig om brugerundersøgelser med det formål at få bedre kendskab til, hvilke midler brugerne benytter sig af for at få adgang til de nødvendige faglige oplysninger, og identificere mangler, som kræver en fællesskabsindsats.
- 1.2. IMO vil til stadighed føre en liste over de eksisterende kilder til oplysninger om markedet. Det vil især benytte sig af disse kilder til at købe data, som det har brug for til sine undersøgelser. Hvis de nødvendige data ikke er tilgængelige eller er ufuldstændige og upålidelige, har det til hensigt selv at iværksætte eller opfordre til, at der gennemføres yderligere undersøgelser. Der vil ligeledes blive gennemført sektorundersøgelser med det formål at afgrænse de sektorer på informationsmarkedet, hvor dataforsyningen er utilstrækkelig, eller udviklingen er langsom, selv om de er af strategisk betydning for Fællesskabet. I forlængelse af den indledende metodologi-workshop, der i 1989 blev afholdt i samarbejde med Eurostat, har IMO til hensigt at støtte de langsigtede metodologibestræbelser, der er nødvendige for udarbejdelsen af de begrebsmæssige rammer, der skal gøre det muligt at indarbejde informationstjenestesektoren i de officielle statistikker. Herudover vil IMO arbejde for, at der gøres en større indsats inden for informationsvidenskab og informationsøkonomi med det formål at stimulere udviklingen af modeller og redskaber, der skal bruges til at udarbejde prognoser for informationsmarkedets udvikling og til at vurdere denne udviklings indflydelse på resten af økonomien.
- 1.3. Formålet med IMO er at supplere de bestræbelser, der udfoldes af medlemsstaterne og af virksomheder og andre organisationer, som er interesserede i en udvikling af informationsmarkedet. IMO's aktiviteter vil derfor blive gennemført i forlængelse af og ikke i stedet for de bestræbelser, der udfoldes af medlemsstaterne, private virksomheder og andre organisationer. IMO vil styrke sit net af nationale kontaktpersoner og øge forbindelserne til de eksisterende europæiske og nationale sammenslutninger på informationsmarkedet. Det vil i samarbejde med disse sammenslutninger og andre relevante forskningsinstitutioner gennemføre projekter på grundlag af omkostningsdeling. Med det formål at forbedre dokumentationen om verdensmarkedet for informationstjenester har IMO til hensigt at udveksle oplysninger med relevante organisationer uden for Fællesskabet, f.eks. Japan Database Promotion Center og American Information Industry Association.
- 1.4. Resultaterne af IMO's undersøgelser vil i vidt omfang blive distribueret til brugere og industrien på grundlag af aftaler med repræsentative sammenslutninger og specialforlag. IMO forelægger hvert år en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de vigtigste ændringer på informationsmarkedet.

Aktionslinje 2: Fjernelse af retlige og administrative hindringer

- 2.1. De aktioner, der skal gennemføres i forbindelse med IMPACT 2, vil bidrage til at øge udbyttet af det arbejde, der udføres vedrørende juridiske problemer af horisontal art (f.eks. beskyttelse af privatlivet, ansvar, intellektuel ejendomsret, elektroniske underskrifters gyldighed), og at forberede fællesskabsinitiativer vedrørende enkelte dele af markedet for informationstjenester.
- 2.2. I den første kategori skal arbejdet bidrage til at forbedre koordineringen af områdeinitiativer vedrørende juridiske problemer af horisontal art, som iværksættes inden for rammerne af forskellige programmer. Med henblik herpå har Kommissionen til hensigt at øge den erfaring og dokumentation, som den har erhvervet ved hjælp af Den Juridiske Rådgivende Gruppe (Legal Advisory Board), med det formål at gøre det lettere for medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner at få adgang til referencedokumenter og oplysninger om igangværende arbejder inden for området. Kommissionen vil i denne forbindelse undersøge mulighederne for opbygning af en speciel database. Den vil benytte sig af Den Juridiske Rådgivende Gruppens ekspertise til forberedelse af retsakter vedrørende ny teknologi. Samtidig vil den fortsætte og styrke samarbejdet med Europarådet og OECD inden for de områder, som er af fælles interesse.

- 2.3. I den anden kategori vil arbejdet blive koncentreret om forberedelsen af initiativer inden for særlige områder af informationsmarkedet. Kommissionen vil undersøge de lovgivningsmæssige problemer, der er opstået i forbindelse med anvendelse af retningslinjerne for en styrkelse af samspillet mellem den offentlige og private sektor på informationsmarkedet; den vil fremsætte forslag om en harmonisering af markedsføringsreglerne for de dataregistre, der føres af offentlige og halvoffentlige organer. Den vil fremme udarbejdelsen af europæiske adfærdskodekser og overvåge anvendelsen af datahemmelighedsprincipperne i forbindelse med markedsføring af visse databasetjenester, f.eks. adresselister og databanker vedrørende långivning og solvens, den vil udarbejde EF-retningslinjer for en harmonisering af betingelserne for offentlighedens adgang til elektroniske informationstjenester og for indgåelse af kontraktmæssige aftaler mellem områdets markedsdeltagere, f.eks. angående udgiveres retlige ansvar, kvalitetssikring, fortrolighed, brug af databaser og især udgiveres rettigheder.
- 2.4. Kommissionen vil ændre sammensætningen af Den Juridiske Rådgivende Gruppe, således at det i højere grad bliver muligt at inddrage offentlige myndigheder og relevante Økonomiske aktører i dets arbejde. Formålet hermed er at supplere de uafhængige juridiske eksperter, der som specialister er inddraget i undersøgelsen af de forskellige områder.
- 2.5. Kommissionen har til hensigt at føre en aktiv politik med hensyn til spredning af resultaterne af Den Juridiske Rådgivende Gruppens arbejde, hvilket skal ske i samarbejde med specialforlæggere og med det formål at blive i stand til bedre at informere de enkelte aktører om deres rettigheder og pligter.

Aktionslinje 3: Forbedring af brugervenlighed og øgning af viden om brug

- 3.1. Ud over de nuværende bestræbelser på at sammenkoble åbne systemer (OSI) ser Kommissionen gerne, at der i samarbejde med de eksisterende standardiseringsorganer, som f.eks. EWOS, ETSI og CEN/CENELEC, udarbejdes nogle standarder for åbne informationsudvekslinger. Der vil blive givet støtte til demonstration og effektiv anvendelse af informationsstandarder og industrinormer i forbindelse med indkodning og strukturering af informationer. De berørte parter vil blive opfordret til at supplere og udvide de nuværende informationsstandarder. Kommissionen vil støtte demonstrationsprojekter med det formål at fremme anvendelsen af informationsstandarder og demonstrere de hermed forbundne fordele. Der er i denne forbindelse tale om standarder som f.eks. SGML (Standardised General Markup Language) og ODA (Office Document Architecture). Der vil blive gjort en indsats for at fremme brugen af informationsstandarder i forbindelse med den offentlige sektors informationsprodukter.
- 3.2. Eftersom fælles grænseflader vil være en fleksibel og økonomisk løsning på problemerne i forbindelse med tilgang til et stort spektrum af informationstjenester, vil der blive givet støtte til udvikling af sådanne grænseflader. Der er tale om multimedier og tilgang på europæisk plan. Der vil ligeledes blive givet støtte til integration af flersprogede faciliteter og af ikoner og grafiske fremstillinger i informationstjenester og udvikling af kontrolleret ordforråd og genfindingsmetoder for naturligt sprog, således at tilgangen lettes for uøvede brugere. For at styrke samhørigheden i Fællesskabet vil der blive opfordret til udvidelse af de nuværende grænseflader for naturligt sprog til også at omfatte andre Fællesskabssprog. Man vil bestræbe sig på at fremme anvendelsen af de forskningsresultater, der er indhøstet inden for områder som f.eks. ekspertsystemer, grænseflader mellem menneske og datamat og bearbejdning af naturligt sprog, i informationstjenester. Der vil blive iværksat et overordnet projekt med det formål at afprøve gennemførligheden af KIOSK-faciliteter på EF-plan, hvorved små og mellemstore virksomheder sikres problemfri tilgang til audiotex og videotex med erhvervsmæssigt indhold og ASCII informationstjenester. Integreret brug af forskellige former for information med anvendelse af lyd, grafiske fremstillinger, tekst og billeder vil blive stimuleret.
- 3.3. Til fremme af viden om brug af informationstjenester blandt fagfolk vil Kommissionen først og fremmest benytte sig af multiplikatorer inden for markedet for informationstjenester og visse grupper slutbrugere. Disse multiplikatorer omfatter uddannelsesinstitutioner, erhvervsorganisationer, nationale videncentre, gateway-operatører og fagpressen.

Aktioner, som har til formål at støtte multiplikatorer, eksperter og slutbrugere, omfatter følgende: udvikling af passende redskaber, som f.eks. dokumentation, multimedieshows og video på alle Fællesskabets sprog; afholdelse af konferencer, seminarer, workshops, informationsdage og pressekonferencer; deltagelse i udstillinger; ajourføring af eksisterende directories og udvidelse med nye informationsprodukter; offentliggørelse af et egentligt nyhedsbrev med informationer om Fællesskabets initiativer; deltagelse i netværk med det formål at distribuere oplysninger om databaseoversigter osv.; central help-desk for brugere af informationstjenester, herunder en gratis telefonbaseret svartjeneste; drift af den flersprogede værtsorganisation ECHO (European Commission Host Organisation), som fortsat først og fremmest vil støtte nye brugere af elektroniske informationstjenester og fungere som formidler i forbindelse med overførsel af know-how til informationsmarkedet, i overensstemmelse med retningslinjerne for forbedring af samspillet mellem den offentlige og den private sektor på informationsmarkedet.

- 3.4. Målgruppen for uddannelsesforanstaltninger er alle former for stillingsgrupper inden for informationskæden, som omfatter: opbygning af databaser, drift af værtsdatamater, spredning af informationer ved hjælp af multimedier og anvendelse af informationer. Der vil blive givet støtte til uddannelse af formidlere og fagfolk i brugen af elektroniske informationer både online og offline. Der vil i denne forbindelse blive taget særligt hensyn til mindre gunstigt stillede regioner. Aktionerne vil også omfatte uddannelse af kommende lærere inden for de forskellige regioner, økonomiske sektorer og firmaer. Man vil bestræbe sig på at få etableret et tæt samarbejde med de nationale og lokale myndigheder og andre programmer (f.eks. STAR og DELTA).

Aktionslinje 4: Støtte til strategiske initiativer på informationsområdet

- 4.1. Tilvejebringelsen af elektroniske videnskabelige og tekniske informationstjenester (STI), som er af grundlæggende betydning for forskningen på europæisk plan og for industrielle fremskridt, vil blive stimuleret og styrket. Kommissionen vil tage udgangspunkt i de seneste initiativer inden for områderne bioteknologisk information og datasystemer for materialer i forbindelse med opbygningen af et europæisk fælles netværk for bioteknologiske informationer og yderligere udvikling af materialedatatjenesterne. Disse initiativer har til formål at forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af STI-tjenester i Europa gennem konstruktion af passende redskaber og strukturer, hvorved det bliver muligt at integrere eksisterende systemer og tjenester og fordele ressourcerne mere effektivt.
- 4.2. Udviklingen af informationstjenester inden for strategisk vigtige sektorer vil blive fremmet, og faciliteter for samarbejde vil blive gjort tilgængelige. Hvor det måtte vise sig nødvendigt, vil der blive givet støtte til etablering af igangsættende strukturer. Man vil især støtte informationstjenester vedrørende EF-politikker eller interne markedsforhold. Der vil blive gjort bestræbelser på at harmonisere nye sektorer, som er præget af en spontan, men ikke-koordineret udvikling, med det formål at fremme samarbejdet og oprettelsen af netværk. Som mål for Fællesskabets indsats har man udvalgt følgende sektorer: Information om patenter, standarder, turisme og transport, kultur, miljø og sundhed samt standardiseret fremstilling af geografiske kort ved hjælp af en digitaliseret fremgangsmetode.
- 4.3. De strategiske informationsprojekter kan udvides og/eller tages op til fornyet overvejelse i gennemførelsesperioden som følge af krav fra IMO, resultaterne af midtvejsundersøgelsen af programmet eller indgående høring af informationsindustrien og programmets rådgivningsorgan. De prioriterede områder, der blev udvalgt til pilot- og demonstrationsprojekter i forbindelse med det foregående IMPACT-program, men som endnu ikke er blevet gennemført, vil blive taget op til fornyet overvejelse, og hvis der stadig er et behov til stede, vil der blive truffet foranstaltninger.
- 4.4. Venture-projekter med henblik på udvikling af informationsprodukter og -tjenester inden for rammerne af et europæisk samarbejde, f.eks. i form af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG), vil blive stimuleret gennem en lettelse af den finansielle byrde, der er forbundet med internationalt samarbejde. Dette vil især komme til at gælde for små og mellemstore virksomheder (SMV). Der vil blive udarbejdet en oversigt over mulighederne for støtte til forberedelsen af internationale projekter, joint ventures med deltagelse fra flere medlemsstater og overførsel af know-how fra gunstigt til mindre gunstigt stillede regioner i Fællesskabet. Der vil blive gjort en indsats for at øge samarbejdet mellem europæiske og nationale handels- og erhvervsorganisationer samt for at inddrage de nationale videncentre med det formål at fremme strategiske projekter og etableringen af et indre informationsmarked.
- 4.5. Kommissionen vil undersøge mulighederne for at knytte relevante organisationer i medlemsstaterne til et netværk bestående af medielaboratorier med det formål at oparbejde en europæisk ekspertise inden for udvikling af prototyper på informationsprodukter med henblik på multimedieinformationstjenester, øget udveksling af erfaringer og overførsel af know-how samt et frugtbart samarbejde mellem udgivere og systemleverandører.
- 4.6. Om informationsmarkedet udvikles til også at omfatte mindre gunstigt stillede regioner, er afhængigt af strategiske informationsprojekter med igangsættende virkning. Egnede nationale eller regionale initiativer vil blive fremskyndet ved hjælp af Fællesskabets støtte til projekter, som har en multiplicerende virkning, og som delvis vil kunne anvendes i andre geografiske områder.
- 4.7. Projekter med omkostningsdeling vil være et af Kommissionens vigtigste instrumenter til at øge antallet af strategiske informationsinitiativer. Inden for visse sektorer vil der blive stillet krav om, at der gennemføres pilot- og demonstrationsprojekter med det formål at få en tilstrækkelig omfattende oversigt over den seneste udvikling. Pilot- og demonstrationsprojekterne skal desuden virke som katalysatorer for udviklingen inden for de europæiske informationstjenester, som ellers ville være utilstrækkelige med hensyn til størrelse, dækning og rækkevidde. Projekterne vil blive planlagt i samarbejde med brugerne og/eller industrien.

BILAG II

RETNINGSLINJER FOR PROGRAMMETS GENNEMFØRELSE

1. Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med de tekniske anvisninger i bilag I.
2. Antallet af projekter af horisontal art med omkostningsdeling, især i forbindelse med det arbejde, der udføres af Informationsmarkedstilsynet, øges. Gennemførelsesprocedurerne for aktioner af vertikal art forenkles på en sådan måde, at der i højere grad tages hensyn til de involverede parter behov og interesser, og at det bliver lettere for dem at deltage i programmet.
3. Under henvisning til artikel 7 i afgørelsen præciserer Kommissionen, at fysiske eller juridiske personer fra lande, som har indgået aftaler om samarbejde inden for rammerne af programmet, kan deltage i projekter under programmet i henhold til princippet om gensidighed. Disse partnere modtager ikke økonomisk støtte fra Fællesskabet. De skal bidrage til dækning af de generelle administrative udgifter.
4. Udvælgelsen af pilot- og demonstrationsprojekter baseres normalt på den gængse procedure med indkaldelse af forslag, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Målsætningerne vil blive fastsat i arbejdsplaner, der opstilles i tæt samarbejde med informationsmarkedets aktører og det i afgørelsens artikel 4 nævnte udvalg.

Det væsentligste kriterium for opnåelse af støtte til projekter, som udvælges ved indkaldelse af forslag, vil være projekternes mulighed for at indvirke på udviklingen af markedet uden at have fordrejende virkninger. Der vil blive lagt særlig vægt på at opfordre små og mellemstore virksomheder og ugunstigt stillede regioner til at deltage, ligesom overførsel af know-how vil være højt prioriteret.

5. Kommissionen har også mulighed for at anvende en mere fleksibel finansieringsordning end indkaldelse af forslag for at fremme dannelsen af partnerskaber, i særdeleshed med deltagelse af små og mellemstore virksomheder og organisationer i ugunstigt stillede regioner, eller andre sonderende aktiviteter på forskellige områder af informationsmarkedet. En sådan ordning vil kunne anvendes permanent.
6. Kommissionen vil træffe foranstaltninger til sikring af, at der i visse særlige tilfælde tages hensyn til ikke-indkaldte projektforslag, som forekommer særligt lovende og vigtige for udviklingen på informationsmarkedet, og som har mange innovative aspekter og en exceptionel teknologi eller metodologi, og som man ikke har kunnet indlevere i forbindelse med en normal indkaldelse af forslag. Målsætningen om at undgå markedsfordrejende følger vil blive fastholdt.
7. De nærmere retningslinjer for procedurerne i punkt 5 og 6 vil blive opstillet efter forvaltningsudvalgsproceduren (type IIb) og i overensstemmelse med Kommissionens regnskabsregulativer. De vil hvert år blive offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
8. Projekter, der fuldt ud finansieres af Kommissionen som led i forsknings- og servicekontrakter, vil blive gennemført i henhold til proceduren med indkaldelse af bud i overensstemmelse med Kommissionens regnskabsregulativer. Der vil blive sikret gennemsigtighed ved offentliggørelse og regelmæssig cirkulering af arbejdsprogrammet til erhvervs- og andre berørte organisationer.
9. I forbindelse med gennemførelsen af programmet vil Kommissionen ligeledes iværksætte aktiviteter, der kan tjene til opfyldelse af programmets overordnede mål og hver enkelt aktionslinjes særlige mål. I sådanne aktiviteter vil indgå workshops, seminarer, konferencer, analyser, oplysningskampagner, træningskurser, støtteforanstaltninger i forbindelse med joint ventures, hjælp til nationale videncentre og særlig hjælp til udviklingen af informationsmarkedet i ugunstigt stillede regioner.

RÅDETS DIREKTIV

af 23. december 1991

om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver

(91/692/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HARunder henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge en række fællesskabsdirektiver på miljøområdet skal medlemsstaterne udarbejde en rapport om gennemførelse af direktiverne; disse rapporter danner grundlag for en sammenfattende rapport, som Kommissionen udarbejder; andre miljødirektiver indeholder ikke sådanne rapporteringsbestemmelser;

de gældende rapporteringsbestemmelser er indbyrdes afvigende både med hensyn til rapporteringens hyppighed og indhold;

både medlemsstaterne og Kommissionen bør forpligtes til at udarbejde rapporter, så der kan foretages en vurdering af direktivernes gennemførelse på hele Fællesskabets område, og så offentligheden kan få adgang til oplysninger herom;

de gældende bestemmelser må derfor harmoniseres, så de kan fuldstændiggøres og bringes i større indbyrdes overensstemmelse på et sektorspecifikt grundlag;

det forekommer hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne udarbejder og fremsender rapporterne til Kommissionen hvert tredje år med et års forskydning pr. miljøområde; rapporterne skal udarbejdes på grundlag af et spørgeskema, som Kommissionen udformer med bistand fra et udvalg, og som

sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker; Kommissionen skal offentliggøre en sammenfattende rapport for det enkelte miljøområde senest ni måneder efter, at medlemsstaterne har fremsendt deres respektive rapporter;

hvad angår navnlig gennemførelsen af Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand ⁽⁴⁾, senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1985, bør rapporten udarbejdes årligt og tilstrækkeligt tidligt til, at offentligheden bliver orienteret om badevandets kvalitet i den seneste periode;

de nødvendige foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe, indebærer ikke vedtagelse af love eller administrative bestemmelser, for så vidt som udarbejdelsen af rapporterne om gennemførelsen af fællesskabsdirektiverne ikke for øjeblikket kræver, at medlemsstaterne vedtager sådanne bestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv har til formål på et sektorspecifikt grundlag at rationalisere og forbedre bestemmelserne om fremsendelsen af oplysninger og offentliggørelsen af rapporter vedrørende visse fællesskabsdirektiver på miljøbeskyttelsesområdet, jf. dog Traktatens artikel 155, første led.

Artikel 2

1. Følgende tekst omfatter de i bilag I nævnte bestemmelser:

»Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv som led i en sektorspecifik rapport, der også omfatter andre relevante fællesskabsdirektiver. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som Kommissionen udformer efter fremgangsmåden i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF ^(*). Spørgeskemaet eller for-

(1) EFT nr. C 214 af 29. 8. 1990, s. 6.

(2) EFT nr. C 19 af 28. 1. 1991, s. 587.

(3) EFT nr. C 60 af 8. 3. 1991, s. 15.

(4) EFT nr. L 31 af 5. 2. 1976, s. 1.

mularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårs periode, som den dækker.

Den første rapport dækker årene 1993 til 1995.

Kommissionen offentliggør senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter en samlet rapport for Fællesskabet om gennemførelsen af direktivet.

(*) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48.»

2. Teksten i stk. 1 indsættes i direktiverne i bilag II efter de deri anførte retningslinjer.

Artikel 3

Artikel 13 i direktiv 76/160/EØF affattes således:

»Artikel 13

Hvert år og første gang den 31. december 1993 sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv for det pågældende år. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som Kommissionen udformer efter fremgangsmåden i artikel 6 direktiv 91/692/EØF (*). Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen før udgangen af det pågældende år.

Kommissionen offentliggør senest fire måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter en samlet rapport for Fællesskabet om gennemførelsen af direktivet.

(*) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48.»

Artikel 4

1. Følgende tekst erstatter de i bilag III nævnte bestemmelser:

»Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv som led i en sektorspecifik rapport, der også omfatter andre relevante fællesskabsdirektiver. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som Kommissionen udformer efter fremgangsmåden i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF (*). Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårs periode, som den dækker.

Den første rapport dækker årene 1994 til 1996.

Kommissionen offentliggør senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter en samlet rapport for Fællesskabet om gennemførelsen af direktivet.

(*) EFT nr. 377 af 31. 12. 1991, s. 48.»

2. Teksten i stk. 1 indsættes i direktiverne i bilag IV efter de deri anførte retningslinjer.

3. Følgende stykke indsættes i direktiverne i bilag V efter de deri anførte retningslinjer:

»Kommissionen sender hvert år medlemsstaterne de oplysninger, den har modtaget i medfør af denne artikel.«

Artikel 5

Følgende tekst erstatter de i bilag VI nævnte bestemmelser:

»Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv som led i en sektorspecifik rapport, der også omfatter andre relevante fællesskabsdirektiver. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som Kommissionen udformer efter fremgangsmåden i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF (*). Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårs periode, som den dækker.

Den første rapport dækker årene fra 1995 til 1997.

Kommissionen offentliggør senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter en samlet rapport for Fællesskabet om gennemførelsen af direktivet.

(*) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48.»

Artikel 6

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer,

der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:

- Kommissionen kan udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning
- Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i første led.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne drøfter de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme:

- artikel 2 og 3 senest fra den 1. januar 1993
- artikel 4 senest fra den 1. januar 1994
- artikel 5 senest fra den 1. januar 1995.

De underretter straks Kommissionen herom.

2. De hidtidige bestemmelser i de forskellige direktiver, som er blevet ændret ved nye bestemmelser, vil fortsat være i kraft indtil de i stk. 1 nævnte datoer.

3. Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 nævnte foranstaltninger, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 1991.

På Rådets vegne

Y. VAN ROOY

Formand

BILAG I

Bestemmelser, der ændres i medfør af artikel 2, stk. 1, i nærværende direktiv

- a) Artikel 13, stk. 1, i Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø ⁽¹⁾.
- b) Artikel 14 i Rådets direktiv 78/176/EØF af 20. februar 1978 om affald fra titandioxidindustrien ⁽²⁾, ændret ved direktiv 83/29/EØF ⁽³⁾.
- c) Artikel 16 i Rådets direktiv 78/659/EØF af 18. juli 1978 om kvaliteten af ferskvand, der kræver beskyttelse eller forbedring for at være egnet til, at fisk kan leve deri ⁽⁴⁾, senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1985.
- d) Artikel 8 i Rådets direktiv 79/869/EØF af 9. oktober 1979 om målemetoder og hyppighed for prøveudtagning og analyse af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne ⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 81/855/EØF ⁽⁶⁾.
- e) Artikel 14 i Rådets direktiv 79/923/EØF af 30. oktober 1979 om kvalitetskrav til skaldyrvand ⁽⁷⁾.
- f) Artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer ⁽⁸⁾.
- g) Artikel 5, stk. 1 og 2, første afsnit, i Rådets direktiv 82/178/EØF af 22. marts 1982 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledning af kviksølv fra elektrolyse af alkalichlorider ⁽⁹⁾.
- h) Artikel 5, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledning af cadmium ⁽¹⁰⁾.
- i) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 84/156/EØF af 8. marts 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra andre sektorer end elektrolyse af alkalichlorider ⁽¹¹⁾.
- j) Artikel 5, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 84/491/EØF af 9. oktober 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af hexachlorcyklohexan ⁽¹²⁾.
- k) Artikel 6, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 86/280/EØF af 12. juni 1986 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF ⁽¹³⁾, senest ændret ved direktiv 90/415/EØF ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. L 54 af 25. 2. 1978, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 32 af 3. 2. 1983, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 271 af 29. 10. 1979, s. 44.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 319 af 7. 11. 1981, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 281 af 10. 11. 1979, s. 47.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 20 af 26. 1. 1980, s. 43.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 81 af 27. 3. 1982, s. 29.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 291 af 24. 10. 1983, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 74 af 17. 3. 1984, s. 49.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 274 af 17. 10. 1984, s. 11.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 181 af 4. 7. 1986, s. 16.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 219 af 14. 8. 1990, s. 49.

*BILAG II***Direktiver, der ændres i medfør af artikel 2, stk. 2, i nærværende direktiv**

- a) Rådets direktiv 75/440/EØF af 16. juni 1975 om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 79/869/EØF ⁽²⁾.

Teksten i artikel 2, stk. 1, i nærværende direktiv indsættes som artikel 9a.

- b) Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 81/858/EØF ⁽⁴⁾.

Teksten i artikel 2, stk. 1, i nærværende direktiv indsættes som artikel 17a.

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 26.

⁽²⁾ EFT nr. L 271 af 29. 10. 1979, s. 44.

⁽³⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 319 af 7. 11. 1981, s. 19.

*BILAG III***Bestemmelser, der ændres i medfør af artikel 4, stk. 1, i nærværende direktiv**

- a) Artikel 8 i Rådets direktiv 80/779/EØF af 15. juli 1980 om grænseværdier og vejledende værdier for luftkvaliteten med hensyn til svovldioxid og svævestøv ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 89/427/EØF ⁽²⁾.
- b) Artikel 18 i Rådets direktiv 82/501/EØF af 24. juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 88/610/EØF ⁽⁴⁾.
- c) Artikel 6 i Rådets direktiv 82/884/EØF af 3. december 1982 om en grænseværdi for bly i luften ⁽⁵⁾.
- d) Artikel 8 i Rådets direktiv 85/203/EØF af 7. marts 1985 om luftkvalitetsnormer for så vidt angår nitrogendioxid ⁽⁶⁾, ændret ved direktiv 85/580/EØF ⁽⁷⁾.
- e) Artikel 13, stk. 1, i Rådets direktiv 87/217/EØF af 19. marts 1987 om forebyggelse af miljøforurening med asbest ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 30.

⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 14. 7. 1989, s. 53.

⁽³⁾ EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 336 af 7. 12. 1988, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 15.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 87 af 27. 3. 1985, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 36.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 85 af 28. 3. 1987, s. 40.

BILAG IV

Direktiver, der ændres i medfør af artikel 4, stk. 2, i nærværende direktiv

- a) Rådets direktiv 75/716/EØF af 24. november 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om svovlindholdet i visse flydende brændselstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 87/219/EØF ⁽²⁾.

Teksten i artikel 4, stk. 2, i nærværende direktiv indsættes som artikel 7a.

- b) Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg ⁽³⁾.

Teksten i artikel 4, stk. 2, i nærværende direktiv indsættes som artikel 15a.

⁽¹⁾ EFT nr. L 307 af 27. 11. 1975, s. 22.

⁽²⁾ EFT nr. L 91 af 3. 4. 1987, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984, s. 20.

BILAG V

Direktiver, der ændres i medfør af artikel 4, stk. 3, i nærværende direktiv

- a) Rådets direktiv 80/779/EØF af 15. juli 1980 om grænseværdier og vejledende værdier for luftkvaliteten med hensyn til svovldioxid og svævestøv, ændret ved direktiv 89/427/EØF.

Teksten i artikel 4, stk. 3, i nærværende direktiv indsættes som artikel 7, stk. 4.

- b) Rådets direktiv 82/884/EØF af 3. december 1982 om en grænseværdi for bly i luften.

Teksten i artikel 4, stk. 3, i nærværende direktiv indsættes som artikel 5, stk. 4.

- c) Rådets direktiv 85/203/EØF af 7. marts 1985 om luftkvalitetsnormer for så vidt angår nitrogendioxid, ændret ved direktiv 85/580/EØF.

Teksten i artikel 4, stk. 3, i nærværende direktiv indsættes som artikel 7, stk. 4.

BILAG VI

Bestemmelser, der ændres i medfør af artikel 5 i nærværende direktiv

- a) Artikel 18 i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 87/101/EØF ⁽²⁾.
- b) Artikel 12 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽³⁾, ændret ved direktiv 91/156/EØF ⁽⁴⁾.
- c) Artikel 10 i Rådets direktiv 76/403/EØF af 6. april 1976 om bortskaffelse af polychlordiphenyler og polychlortriphenyler ⁽⁵⁾.
- d) Artikel 16 i Rådets direktiv 78/319/EØF af 20. marts 1978 om giftigt og farligt affald ⁽⁶⁾, senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1985.
- e) Artikel 13, stk. 1, i Rådets direktiv 84/631/EØF af 6. december 1984 om overvågning af og kontrol inden for Fællesskabet med grænseoverskridende overførsel af farligt affald ⁽⁷⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 87/112/EØF ⁽⁸⁾.
- f) Artikel 6 i Rådets direktiv 85/339/EØF af 27. juni 1985 om emballager til flydende levnedsmidler ⁽⁹⁾.
- g) Artikel 17 i Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. L 42 af 12. 2. 1987, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 108 af 26. 4. 1976, s. 41.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984, s. 31.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 48 af 17. 2. 1987, s. 31.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 176 af 6. 7. 1985, s. 18.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 181 af 4. 7. 1986, s. 6.